

Tình Nhân Độ Đệ

Contents

Tình Nhân Độ Đệ	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	5
4. Chương 4	7
5. Chương 5	9
6. Chương 6	11
7. Chương 7	14
8. Chương 8	15
9. Chương 9	16
10. Chương 10	18
11. Chương 11	20
12. Chương 12	21
13. Chương 13	23
14. Chương 14	24
15. Chương 15	26
16. Chương 16	28
17. Chương 17	29
18. Chương 18	32
19. Chương 19	34
20. Chương 20	36
21. Chương 21	38
22. Chương 22	40
23. Chương 23	42
24. Chương 24	43
25. Chương 25	45

Tình Nhân Độ Đệ

Giới thiệu

Thuộc thể loại Đam Mỹ ! Là một người đàn ông, nhưng mọi người thường hay khen xinh gái??? Điều

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tinh-nhan-de-de>

1. Chương 1

“ Con trai, con đã thay xong chưa?” Trình Tĩnh Bác một trăm lẻ một lần đi đến phòng thúc giục con trai bảo bối.

Cửa vừa mở ra, hắn nhìn thấy con trai bình thường không chú trọng dáng vẻ thể nhưng giờ này vẫn còn thay quần áo, hơn nữa, trên giường còn một đồng quần áo chờ thay đổi.

Trình Thành Ngữ cầm từng bộ quần áo lên, đứng ở trước gương so đi so lại, muốn nhìn rốt cuộc bộ nào nhìn xuất sắc nhất.

Nhưng hắn cầm cái áo đó cả buổi, vừa để xuống lại cảm thấy không hài lòng lắm.

“Má ơi!” Thân là cha, Trình Tĩnh Bác nhịn không được khóc thét nói: “Hôm nay rốt cuộc là ai lấy vợ nha?”

“Cha à!” Trình Thành Ngữ vừa nói vừa hướng về phía phụ thân.

“Con cũng biết là cha sao!” Trình Tĩnh Bác nhịn không được dùng tiếng lóng.

“Biết, hơn nữa, đoạn nhân duyên này là do con tác hợp nha!” Trình Thành Ngữ nhếch miệng cười, trong lòng đang vui mừng vì cha hắn tái hôn.

Cha hắn tái hôn, người vui mừng nhất chính là hắn nha, bởi vì từ hôm nay trở đi, hắn là có thể quang minh chính đại ở chung một chỗ với người hắn thích, cùng ăn cùng ngủ, hắc hắc hắc!

Trình Thành Ngữ chỉ tưởng tượng thôi đã thấy rất hưng phấn!

Bởi vì hắn đã thích học trưởng đã lâu, từ ngày kiểm tra học sinh vào học nào đó, hắn ở vườn trường không cẩn thận gặp được học trưởng, trong đầu hắn nghĩ đến đều là hình ảnh của học trưởng nha.

Cho nên ngày đó, lúc hắn làm bài thi đặc biệt cẩn thận, vì hắn muốn có thể học chung trường với học trưởng.

Mà trời xanh không phụ người khổ tâm, hắn thật sự đã đậu “Thánh học”.

Hắn vốn cho rằng sau khi đậu “Thánh học”, học trưởng sẽ là người của hắn, nhưng ông trời không theo nguyện vọng của hắn, bên người học trưởng luôn có một đồng ruồi bọ đáng ghét, cả ngày dán học trưởng, hại hắn không thể nào ra tay.

Tất cả thời gian của học trưởng đều bị đám ba tám ấy chiếm hết, căn bản là không có thời gian chú ý tới “Thánh học” một tiểu đệ đệ đáng yêu như hắn.

Thật sự là tức chết hắn !

Bất quá! Không sao! Cái gọi là “Núi không chuyển,đường chuyển.Đường không chuyển,người chuyển”, vì tranh thủ có một chút thời gian ở bên cạnh học trưởng cùng một chỗ,Trình Thành Ngữ phái thám tử tư đi hỏi thăm tình trạng gia đình học trưởng, lúc này mới phát hiện học trưởng và hấn –

Đều là gia đình mồ côi!

Hơn nữa, học trưởng không có cha, mà hấn thì không còn mẹ.

Một người không cha, một người không mẹ.

Oa ha ha..... Thật sự là ông trời cũng giúp đỡ hấn, cho nên Trình Thành Ngữ liền lập tức giựt giây cho ba hấn theo đuổi mẹ học trưởng. Tuy rằng cha hấn không đẹp trai như Mộc Thôn Thác Tai (đây là diễn viên viên nhật – rất được yêu thích), nhưng may là ba hấn cũng có ưu điểm, chính là có thể kiếm tiền .

Trước sự tấn công của hoa tươi và tiền bạc,mẹ học trưởng rốt cục quỳ gối dưới ống quần tây của cha hấn. Hôm nay cha hấn và mẹ học trưởng sẽ kết hôn .

Oa ha ha ha.....

Trình Thành Ngữ tưởng tượng từ hôm nay trở đi, một ngày hai mươi bốn giờ hấn đều ở bên học trưởng hết sao, hơn nữa, còn từ đầu tới đuôi đều là của hấn, hấn vui mừng đến không nín được.

Trình Tĩnh Bác nhìn đứa con cười đến toàn thân đều phát run,ông thật sự có điểm không rõ ông kết hôn tại sao con trai ông so với người làm chú rể còn vui hơn? Còn nữa –

Tầm mắt của Trình Tĩnh Bác làm cho người nào đó đang có “Hiện tượng” quái dị sợ ngây người!

Con của hấn thế nhưng, thế nhưng –“Thành Ngữ!”

“Cha làm gì gọi lớn tiếng như vậy! Dọa con sợ muốn chết.” Trình Thành Ngữ vỗ vỗ lòng ngực, tự an ủi mình để trái tim không đập mãnh liệt. “Con suy nghĩ cái gì?”

“Con đâu có suy nghĩ cái gì?” Trình Thành Ngữ đương nhiên một mực phủ nhận.

“Không có, không có vì sao nơi đó lại như vậy a?!” Trình Tĩnh Bác nhắm vào dưới bụng con trai. “Con không phải đang suy nghĩ chuyện sắc tình chứ?”

Trình Thành Ngữ không để ý đến cha hấn, chẳng qua là cúi đầu nhìn thân dưới của mình vừa thấy.... Oa đã tràn ra!

Không nghĩ tới mị lực học trưởng đã đến loại tình trạng này, hiện tại, hấn chỉ là nghĩ đến học trưởng thôi đã hưng phấn đến cỡ này, có thể thấy được hấn là thật sự phải yêu thương học trưởng thôi!

Trình Thành Ngữ ôm quần áo say mê với toan tính vĩ đại của mình, căn bản không thèm nhìn sắc mặt ba hấn.

Trình Tĩnh Bác bị đứa con làm cho nhanh tức chết rồi.

Thực không hiểu thanh niên thời nay nghĩ cái gì, thế nhưng làm trước mặt cha mình mà sắc mặt không thẹn.

“Con đừng suy nghĩ lung tung dùm cha, mau thay quần áo.” Trình Tĩnh Bác bó tay với con trai, đành phải cầu con trai thay quần áo nhanh một chút, đừng làm hỏng chung thân đại sự của ông.

Trình Thành Ngữ cũng muốn mau a, nhưng mà “Con không biết mặc như thế đã đẹp chưa!” Thật hao tổn tâm trí!

“Con mặc đại một bộ cũng được rồi.” Để ý lắm làm chi? Hôm nay ông mới là nam nhân vật chính nha!

2. Chương 2

“Điều này sao có thể!” Trình Thành Ngữ sợ tới mức kinh thanh thét chói tai, giống như là cha hắn đề nghị hắn đi giết người phóng hỏa.

Xin nhờ! Hôm nay hắn phải đi gặp học trưởng hắn yêu thích! Làm sao có thể tùy tiện mặc đại? Nếu để học trưởng có ấn tượng không tốt, hạnh phúc đời này của hắn không phải là xong rồi sao?

Trình Thành Ngữ từ đầu đến cuối không thêm đề ý đến lời của ba hắn, tiếp tục chọn quần áo, chẳng qua là mỗi một cái áo hắn đều cảm thấy không thích lắm, cầm lấy rồi bỏ xuống. Trình Tĩnh Bác thật sự muốn quỳ xuống, dập đầu con hắn.

“Quý ông của ta, tiểu tử tông của ta! Vóc người con cao lớn, trời xanh tuấn tú, mặc kệ con mặc cái gì cũng đẹp hết!” Trọng điểm là phải mau, hắn “Thật sự” không còn thời gian. Trình Thành Ngữ mới không tin, hắn nghĩ cha hắn đang hối hận nên cố ý nói như thế.

Trình Tĩnh Bác gật đầu thật mạnh, trong miệng vội vàng nói: “Đúng đúng đúng! Cha thật sự không có lừa con, cha con đã sống đến bốn mươi lăm tuổi, chưa từng gặp qua người tuấn tú như con vậy.” Lời ông chưa nói hết đã bị đứa con bảo bối cắt đứt.

“Đó là do kiến thức cha nông cạn.” Hừ! Học trưởng hắn yêu thích so với hắn còn đẹp hơn nhiều lắm, nhiều lắm, ba không biết gì hết, còn dám nói chuyện lung tung. “Con, thằng nhóc này, còn dám chửi cả cha à!” Trình Tĩnh Bác sắp bị con trai làm cho tức chết.

Hắn đời trước đã tạo nghiệt gì nha? Sinh ra nghiệt tử này, giống như là đến làm giảm tuổi thọ ông, ông chỉ có một đứa con trai độc nhất, nửa đời sau của ông còn phải dựa vào nghiệt tử này dưỡng, làm hại ông hiện tại nuôi nghiệt tử này giống như thờ Bồ Tát, không chỉ là đánh chửi không được, hơn nữa, có đôi khi còn để thằng nhóc này bò lên đầu của hắn vẽ đường cho hươu chạy, thái độ kiêu ngạo quả thực vô pháp vô thiên.

“Con mau thay quần áo đi! Cha cầu con –” Trình Tĩnh Bác đành phải phóng cú, dung lời ngon tiếng ngọt khuyến bảo, để tránh làm trẻ giận của hắn.

Trình Thành Ngữ rãnh rồi đáp lại ba hắn một câu, “Được rồi, được rồi!”

Nhưng nói tới nói lui, hắn vẫn từ từ thay quần áo, tuyệt không sốt ruột.

Vì để cho học trưởng hắn yêu mến nhìn thấy hắn giật mình, người ta phải suy nghĩ thật kỹ, cân nhắc chọn trang phục, chứ không theo lời cha hắn, chọn đại một bộ quần áo!

Hừ!

“Cũng mười giờ rồi..... Tại sao còn chưa đến?” Có thể xảy ra chuyện gì hay không? Hay là..... Hay là Tĩnh Bác muốn từ hôn, không muốn lấy ta?

Không không không! Không đâu nha, đêm qua ta còn tán gẫu với anh ấy, trước khi ngắt điện thoại, Tĩnh Bác còn nói rất yêu ta, hận không thể lập tức lấy ta về nhà, cho nên..... Cho nên Tĩnh Bác đến trễ như thế..... Có thể xảy ra chuyện gì hay không –” Sắc mặt của Đỗ Mẫn Chi thoáng chốc biến đổi, bà đột nhiên nghĩ tới mặt xấu nhất.

“Mẹ đừng lo như vậy?” Bình Thụ Bạch nhìn mẹ hắn như vậy cảm thấy sờn tóc mái.

Đỗ Mẫn Chi xoay mình vọt tới trước mặt đứa con, ngồi xổm người xuống, nhìn con trai đang ngồi hỏi: “Thụ Bạch, Con nói xem chú Trình có phải xảy ra chuyện ngoài ý muốn không?”

Đỗ Mẫn Chi càng nghĩ càng kinh khủng, hiện tại mẹ nói không ngừng giọng cũng thay đổi.

Thụ Bạch không hề hốt hoảng vẫn ngồi ngay ngắn ở ghế sofa, chán nản an ủi mẹ hắn: “Sẽ không!”

“Con làm sao biết bọn họ không xảy ra chuyện gì nha?”

“Bởi vì người tốt sống không lâu, tai họa bất cứ lúc cũng có thể ập xuống.” Hắn ăn ngay nói thật.

“Nhóc con này đang nói gì nha! Giống như đang nói chú Trình con là người xấu.” Đỗ Mẫn Chi nhất thời suy sụp, oán trách khỏi con trai nói lời xằng bậy.

Thật ra, bà biết con trai của bà không thích người Trình gia, thậm chí là có chút chán ghét vì Trình gia rất có tiền, nhưng có tiền cũng không phải lỗi Trình gia, Thụ Bạch tại sao giận chó đánh mèo?

“Chú Trình đối với con tốt lắm.” Bà nhắc nhở đứa con.

“Con biết.”

“Biết, vậy con còn nguyên rửa chú ấy!” Bà không thích như vậy .

“Con không có nguyên rửa chú ấy,con chỉ là –” Chính là chán ghét tên học đệ nhà họ Trình kia – Trình Thành Ngữ mà thôi.

Hắn không thích nhìn ánh mắt Trình Thành Ngữ khi nhìn hắn, cũng không thích nhìn hắn mỗi ngày đều đảo quanh bên người hắn, càng chán ghét tiểu quý ghê tởm kia ở bên tai hắn nói đáng về hắn rất xinh đẹp.

Xinh đẹp, xinh đẹp a!

Có người đàn ông bình thường nào thích người ta ca ngợi như vậy không ?

Không có nha?

Vậy đúng rồi. Cho nên, hắn chán ghét Trình Thành Ngữ là đương nhiên, một chút cũng không thấy áy náy.

Nhưng mà hắn muốn tránh cũng tránh không được, mẹ hắn không ngờ lại yêu cha của Trình Thành Ngữ, quá đáng hơn là,hai người bọn họ còn muốn kết hôn!

Trời ơi! Kết hôn, kết hôn!

Trước kia quan hệ của hắn và Trình Thành Ngữ chẳng qua là học trưởng và học đệ, hắn còn có loại sợ hãi giống như không thể vượt được Trình Thành Ngữ.Trình Thành Ngữ sẽ trở thành em trai hắn, chỉ sợ về sau một ngày hai mươi bốn giờ đều phải gặp mặt,chỉ nghĩ thôi Bình Thụ Bạch khổng chế không được cả người nổi da gà l.

Cho nên, từ ngày hắn biết hôn sự này, hắn liền mỗi ngày chiều ba bữa cơm đều lớn tiếng kháng nghị, tuyệt không tán thành cuộc hôn nhân đó.

Nhưng mà, mẹ đã rơi vào trong biển tình căn bản là “Thấy sắc quên con”, có tình nhân căn bản là mặc kệ đứa con có đồng ý hay không, cố ý phải gả gấp cho cha Trình Thành Ngữ.

Bởi vì hắn kháng nghị không có hiệu quả, đành phải yên lặng tiếp nhận, ai bảo hắn sớm sống an nhàn sung sướng, bình thường không có để dành, cho dù muốn bỏ nhà trốn đi, hắn cũng không có tiền.

Mà hiện tại hắc hắc! Chú rể tạm thời hối hôn không cần mẹ hắn , da ~~ hắn đốt pháo ăn mừng cũng không kịp,làm sao có thể lo lắng thay mẹ nha?

3. Chương 3

Ngay tại Bình Thụ Bạch hết sức mừng thầm,người bên ngoài ồn ào chạy đến , “Đến rồi, đến rồi! Chú rể đến rồi.”

Đến rồi?!

Bình thụ bạch vừa nghe, nhịn không được lén thở dài,thầm nghĩ muốn hôn, không phải muốn chạy trốn hôn lễ sao? Tại sao lại đến nửa nha? A! Thật sự là chán ghét, hại hắn,Thụ Bạch vui vẻ một hồi.

Bình Thụ Bạch còn ngồi ở trên sô pha, ý định muốn chạy trốn thực tế, nhưng mẹ hắn Đỗ Mẫn Chi lại kéo hắn, “Mau, mau dẫn ta đi ra ngoài, đừng để chú Trình con chờ lâu nha.”

Bởi vì Đỗ Mẫn Chi đã sớm không có cha, cho nên, hôm nay phải nhờ đứa con trai Bình Thụ Bạch đưa bà đi vào lễ đường,giao bà cho Trình Tĩnh Bác.

Bình Thụ Bạch không cam lòng,thật tình không muốn đưa mẹ đi ra ngoài.

Người khác mới xuất hiện, đã nghe có người đang thảo luận về Trình Thành Ngữ.

“Nhìn xem! Cậu nhóc có cao lớn kia có phải là con của chú rể.....”

“Nhìn xem! Dáng người của cậu nhóc đó thật đẹp nha! Không chỉ dáng người hoàn hảo,lại ngoan, lại nghe nói.....”

“Mà quan trọng nhất là mặc dù nhà có nhiều tiền, nhưng không tâm cao khí ngạo, thái độ khiêm tốn lại lễ phép, ta vừa mới vừa vào, cậu nhóc kia miệng rất ngọt , mở miệng ngậm miệng đều rất lịch sự, thật sự là một đứa con tốt! Nếu nhà của ta có một cậu nhóc ngoan như vậy thì tốt biết mấy.”

“Nghe nói hần là một cậu nhóc thông minh từ bé được nuôi dưỡng tốt! Hàng năm đều nhận được học bổng.”

Những đánh giá có liên quan đến Trình Thành Ngữ không dứt bên tai, Bình Thụ Bạch muốn không nghe cũng không được.

Chẳng qua là,Trình Thành Ngữ thực sự tốt như mọi người nói vậy sao?

Bình Thụ Bạch không biết là Trình Thành Ngữ tốt hay không tốt, nhân phẩm được hay không được! Nhưng mà – hần vừa thấy Trình Thành Ngữ liền chán ghét. Bình Thụ Bạch trừng mắt về phía Trình Thành Ngữ.

Mà Trình Thành Ngữ hoàn toàn không đếm xỉa đến sắc mặt của Bình Thụ Bạch, chỉ hé miệng ra cười toe toét, dáng vẻ thoát nhìn rất vui vẻ , bởi vì hần cảm thấy, học trưởng đang nhìn hần nha!

Trình Thành Ngữ vội vàng phát tay với Bình Thụ Bạch, nhiệt tình chào hỏi với hần.

Bình Thụ Bạch nhanh chóng đưa mắt sang nơi khác bỏ mặt Trình Thành Ngữ.Trong lòng hần thầm nghĩ, tiểu quỷ kia thật đúng là hiểu sao, hần nhìn không ra mình chán ghét hần muốn chết sao? Thế nhưng còn đến tiếp đón hần, hơn nữa, hần còn cười như thế, thật sự là ghê tởm muốn chết.

Bình Thụ Bạch căn bản không để ý Trình Thành Ngữ.

Trình Thành Ngữ còn tưởng rằng Bình Thụ Bạch không thấy được hần, tay hần vậy càng thêm hăng say , ý đồ khiến cho học trưởng chú ý.

“Học trưởng, học trưởng –” Trình Thành Ngữ thấy hần không phản ứng, càng khuyếch đại hơn nữa.

Bình Thụ Bạch thật muốn chạy nhanh chui xuống lỗ, mặt mũi hần đều mất hết , nhưng lễ kết hôn vẫn đang tiếp tục diễn. Hần trốn không thoát, đành phải tăng nhanh cước bộ, nhanh đưa mẹ hần đưa đến trước mặt cha dượng, cầu nguyện trời xanh có thể mau mau chấm dứt trận hôn lễ này.

Chờ hôn lễ nhất chấm dứt,vậy hần có thể trốn đến nơi Trình Thành Ngữ không thấy được,hít một chút không khí tự do.

Bình Thụ Bạch cũng không nghĩ tới, hôn lễ đã xong, mà tai họa của hần vừa mới bắt đầu.

Hôn lễ chấm dứt, hai bên thông gia tiếp tục chiến đấu nhiều nơi,nói chuyện vui,tán gẫu....

Bình Thụ Bạch vốn chỉ nhìn xem , đối với loại tiệc cưới này, hần căn bản một chút hứng thú cũng không có. Nhưng Trình Thành Ngữ đáng ghét đợi hôn lễ chấm dứt, bỏ chạy đến nói chuyện phiếm với hần, nói cái gì phải kéo gần khoảng cách hai người ,rồi việc nhà..v.. hại hần muốn đi cũng đi không được.

“Học trưởng,anh muốn ăn cái gì? Em giúp anh lấy.” Trình Thành Ngữ lấy lòng hỏi Bình Thụ Bạch.

Bình Thụ Bạch nghiêm mặt trả lời:“Ta không đói bụng.”

“Vậy có muốn uống gì hay không ?”

“Ta không khát.”

Khuôn mặt lạnh lùng của Bình Thụ Bạch không thay đổi, hoàn toàn không để cho Trình Thành Ngữ nhìn thấy sắc mặt tốt. Hần đã tính toán , chỉ cần thái độ hần đối với Trình Thành Ngữ lạnh nhạt thêm chút nữa, tiểu quỷ này sẽ chán ghét rời xa hần, không hề đến phiền hần nữa.

Ai biết Trình Thành Ngữ này da mặt hình như là dùng tường đồng vách sắt làm , không chỉ nhìn không hiểu sắc mặt hắn, hắn còn hưng phấn kêu lên: “Học trưởng, anh thật xinh đẹp nha! Trên thực tế, anh ngay cả tức giận đáng vẻ cũng đẹp lắm nha!” Trình Thành Ngữ nhìn hắn khen ngợi không thôi.

Bình Thụ Bạch “Hắc hắc” Cười lạnh hai tiếng, hỏi hắn nói: “Cậu cũng biết ta tức giận sao!”

“Đúng vậy! Bởi vì mặt anh cứng ngắt à!” Về mặt rõ ràng không buồn không vui, hắn cũng không phải ngu ngốc, đương nhiên nhìn ra được.

Bình Thụ Bạch hung hăng trừng mắt Trình Thành Ngữ, bị hắn chọc tức đến thở liên tiếp. Hắn thật sự tức đến điên rồi. “Kỳ quái , nếu cậu không bị mù, nếu cậu nhìn thấy ta tức giận! Vậy sao cậu không rời xa ta một chút?”

Bình Thụ Bạch không khách khí nhìn chằm chằm Trình Thành Ngữ, nghĩ muốn lấy vẻ mặt hung ác bức lui tiểu học đệ.

Bị người mình thích nhất quát, còn bảo mình cách hắn xa một chút. Nếu nói Trình Thành Ngữ không thương tâm, tuyệt đối là gạt người , nhưng –

Trình Thành Ngữ cúi đầu, tự hỏi nên nói như thế nào mới để cho học trưởng hiểu được, hắn thật sự rất thích rất thích học trưởng nha!

Cuối cùng, Trình Thành Ngữ ngẩng đầu, không thay đổi bờ dai nói: “Ta không sợ anh. Mặc kệ anh hung dữ với em như thế nào, em cũng không sợ anh, bởi vì em biết anh không thể nào không để ý tới em.”

“Ta sẽ.” Bình Thụ Bạch nói như đinh đóng cột.

“Anh sẽ không.”

“Ta sẽ.”

“Anh sẽ không.”

Bọn họ hai người có qua có lại nói đùa, mặc kệ ngữ khí Bình Thụ Bạch kiên định như thế nào, Trình Thành Ngữ chính là không tin học trưởng tốt bụng không để ý tới hắn.

4. Chương 4

Hắn tin học trưởng có tấm lòng tốt lại hiền lành. Nếu anh ấy thật có thể quyết tâm không để ý tới hắn thì đã sớm bỏ chạy lấy người, làm sao còn ở trong này tán gẫu với hắn nha .

Ngẫm lại, Trình Thành Ngữ càng thêm chắc chắn Bình Thụ Bạch thật là người tốt .

Mặt hắn nâng lên, nhếch miệng cười.

Hắn cười giống như ánh mặt trời vô cùng chói mắt, sáng sủa, vẻ mặt ngây thơ kia rất giống đứa bé.

Bình Thụ Bạch tức giận với Trình Thành Ngữ chính là cậu ta luôn bày ra một bộ dạng như thế.

Bình Thụ Bạch oán hận trừng mắt Trình Thành Ngữ.

Trình Thành Ngữ vẫn như cũ cười hết sức rục rờ.

Nhìn da mặt Trình Thành Ngữ dày đến trình độ không ai sánh bằng, Bình Thụ Bạch biết chính mình bị hắn đánh bại. “Cho tôi một ly Champagne.”

Bình Thụ Bạch rốt cục không thể làm gì đành mở miệng.

Trình Thành Ngữ nghe được học trưởng mở miệng nói với hắn, hơn nữa không dùng khẩu khí tức giận, hắn lập tức giống như là nhặt được hai trăm vạn vui vẻ không thôi, liên tục gật đầu nói: “Được được được! Em lập tức đi lấy, học trưởng, anh chờ một chút, chờ một chút nha –” Hắn rời đi như bay.

Bình Thụ Bạch vốn có thể thừa dịp cơ hội này chuồn êm, nhưng mà – hần nghĩ đến vẻ mặt thất vọng của Trình Thành Ngữ sau khi trở về, bước chân hần muốn nhích cũng nhích không được.

Thật sự là gặp quý !

Hần tại sao bị một tiểu quỷ trối chết!

Bình Thụ Bạch không thể tiếp nhận chuyện sét đánh ngang tai này. Hần thực cố gắng, thực cố gắng muốn nện bước thử rời đi, nhưng hần ngay cả nửa bước cũng không có bước đi, khuôn mặt đáng yêu của Trình Thành Ngữ kia phút chốc lại xuất hiện ở trước mắt hần.

Hần luôn nhớ tới vẻ mặt tinh tường hần của Trình Thành Ngữ, nhưng hần là Bình Thụ Bạch tuyệt đối là người đàn ông chân chính, nhất định sẽ không tin lời nói của hần.

A! Hần để làm gì để ý đến ý nghĩ điên khùng của Trình Thành Ngữ kia?

Dù sao chuyện hần chán ghét Trình Thành Ngữ là chuyện thật nha, hần tại sao vì một người hần chán ghét trối tay trối chân không thể rời đo?

Trình Thành Ngữ tin tưởng hần là do hần ngốc.

Hần kêu Trình Thành Ngữ đi lấy champagne , lại không hứa với hần đứng đây chờ hần.

Bình Thụ Bạch cho chính mình một lý do hợp tình hợp lý, lúc này mới an tâm muốn rời đi. Nhưng chân hần vừa mới bước ra, hần chợt nghe tiểu học đệ đáng ghét gọi hần .

“Học trưởng, học trưởng, anh muốn đi đâu?” Trình Thành Ngữ vội vàng chạy đến, nghiêm mặt hỏi hần.

Bình Thụ Bạch thật sự muốn nói hần đi chết, thuận tiện nói cho Trình Thành Ngữ hần phải đi, hần phải rời khỏi, hần không muốn nhìn thấy dáng vẻ tươi cười của Trình Thành Ngữ.

Nhưng lời nói nhẩn tâm mới đến đầu lưỡi, Bình Thụ Bạch lại nhìn thấy vẻ mặt vui vẻ của Trình Thành Ngữ, lời nói nhẩn tâm một câu cũng nói không nên lời, hơn nữa còn miễn cưỡng nuốt lời nói tàn nhẫn vào trong bụng, chỉ nói một câu, “Tôi muốn đi lấy đồ ăn .”

“Học trưởng muốn ăn cái gì, em giúp anh lấy.” Trình Thành Ngữ thích nhất là phục vụ Bình Thụ Bạch.

“Không cần, tôi có tay có chân, muốn ăn cái gì để tôi tự lấy.” Bình Thụ Bạch mặc dù rất giận Trình Thành Ngữ, nhưng hần lại càng ghét chính mình, bởi vì hần rõ ràng rất chán ghét Trình Thành Ngữ, chẳng qua là – tại sao vừa thấy mặt Trình Thành Ngữ, cái gì nên nói đều không nói được ?!

Bình Thụ Bạch đem tất cả tức giận trút lên món ăn, hần gấp thức ăn nhét lên mâm giống như là phát tiết tất cả tức giận, nghiêng răng nghiêng lợi gấp món ăn chất cao như núi trước mặt.

Hần rõ ràng là ăn không có khí chất , nhưng Trình Thành Ngữ vẫn cảm thấy đáng về học trưởng ăn quá đẹp, rất có khí chất, rất phong cách!

Trình Thành Ngữ nhìn đến ngây ngốc.

Hần hai mắt mở to nhìn chăm chăm Bình Thụ Bạch, chớp mắt một cái cũng không có.

Bình Thụ Bạch cảm thấy được hần ngay cả ăn cũng không được yên tĩnh, hần là rất muốn coi thường ánh mắt của Trình Thành Ngữ, mặc kệ hần, nhưng mà –

Nhìn ánh mắt của Trình Thành Ngữ đúng là nóng người!

Ánh mắt của Trình Thành Ngữ giống như có hai luồng hỏa, thẳng tắp tiến đến trên mặt hần, khiến cho tim hần đập thành thịch.

Bình Thụ Bạch ghét bị Trình Thành Ngữ nhìn như vậy.

Hai người họ vẫn còn nhỏ nhưng ánh mắt Trình Thành Ngữ nhìn hần luôn nóng bỏng, làm hần vừa nhìn tim liền đập loạn:

“Cậu đừng có nhìn chăm chăm vào tôi được không?” Bình Thụ Bạch rốt cục nhịn không được kháng nghị .

“Vì sao?”

“Cái gì vì sao?”

“Em tại sao không thể nhìn chăm chăm học trường?” Hấn rất thích nhìn học trường nha!

“Bởi vì cậu như vậy, tôi sẽ không tự nhiên.”

“Em chẳng qua rất thích nhìn học trường.” Rất thích, rất thích nha! “Hơn nữa, đáng vẻ khi học trường ăn cũng rất đẹp nha!”

“Tôi ăn như hổ đói, có cái gì đẹp?” Bình Thụ Bạch dung giọng khô ráp cắt đứt lời ca ngợi của Trình Thành Ngữ, hơn nữa, vì chứng minh hấn ăn thật sự rất khó xem, hấn còn cố ý há miệng to ăn thịt, mở miệng to uống rượu.

Trình Thành Ngữ mặc kệ động tác Bình Thụ Bạch thô lỗ như thế nào!

“Dù sao học trường ăn cái gì cũng rất đẹp.”

Đẹp chính là đẹp, dù động tác thế nào cũng đẹp ? Ở trong lòng Trình Thành Ngữ thầm nghĩ .

Trình Thành Ngữ hấn hấn hấn..... không phải đồng tính chứ, nếu không sẽ không xem trọng hấn nha?

Bình Thụ Bạch nhất thời nổi lên lòng nghi ngờ, không khỏi liếc Trình Thành Ngữ một cái.

Nhưng mà –

Đánh chết hấn hấn cũng không tin Trình Thành Ngữ chính là gay, bởi vì – nghe nói Trình Thành Ngữ trước kia ở trường học, luôn nói cười với một đám con gái. Khuôn mặt luôn tươi cười như ánh mặt trời, chính khí làm cho người ta không - cảm giác một tia tà niệm, sẽ rất khó làm cho người ta liên tưởng đến phương diện kia.

5. Chương 5

Bởi vì, Trình Thành Ngữ rất chính khí, nụ cười như ánh nắng mặt trời, toàn thân lộ ra mong mỏi, cho nên hấn thà rằng tin tưởng Trình Thành Ngữ chẳng qua là thưởng thức hấn, cũng không nguyện ý hoài nghi Trình Thành Ngữ về vấn đề kia.

Bất quá, vì an toàn..., hấn vẫn nên hỏi thăm xem.

“Ừm.....” Bình Thụ Bạch nói nhỏ. “Học đệ.”

“Gi cơ?” Trình Thành Ngữ nghe thấy Bình Thụ Bạch gọi hấn, hấn lại lộ vẻ mặt vui sướng nhìn lại.

Chính là Trình Thành Ngữ luôn như vậy, cho nên, mới làm cho Bình Thụ Bạch cảm thấy được không được tự nhiên.

Trình Thành Ngữ luôn dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn hấn, cảm giác kia thật giống như trong trời và đất chỉ có Bình Thụ Bạch và hấn Trình Thành Ngữ. Cho dù hấn muốn Trình Thành Ngữ vào dầu sôi lửa bỏng hấn cũng sẽ không tiếc .

“Học đệ, em ở trường học có chơi với bạn nữ hay không?” Bình Thụ Bạch thử hỏi.

“Có a!” Trình Thành Ngữ hào phóng gật đầu thừa nhận, căn bản không có suy nghĩ sâu xa câu hỏi của học trường.

Thật ra thì hấn chẳng qua rất vui, bởi vì học trường nguyện ý chủ động mở miệng nói chuyện phiếm với hấn, cho nên hấn có cái gì thì nói cái đó, một chút cũng không suy nghĩ về vấn đề của Bình Thụ Bạch.

“Vậy em có thích hay không ?” Bình Thụ Bạch lại hỏi thử thêm một câu.

“Em đều rất thích nhà!”

“Đều rất thích?” Bình Thụ Bạch cảm thấy thực kinh ngạc.

Trình Thành Ngữ không biết Bình Thụ Bạch đang thử hấn, còn tưởng rằng học trưởng chẳng qua là quan tâm cuộc sống xung quanh hấn, lo lắng hấn hấn kết bạn ra sao.

Vì để cho học trưởng yên tâm, Trình Thành Ngữ liền quyết định nói hấn ở trường học rất tốt!

Đương nhiên! Bề ngoài Trình Thành Ngữ vô cùng tuần tú, hấn thật ra có nhiều bạn nữ yêu thích. Ở trong trường học có không ít nữ sinh yêu thầm Trình Thành Ngữ, bởi vì Trình Thành Ngữ thuộc loại tiêu xài phung phí, cho nên khó có thể hợp với mỗi người.

Mà Bình Thụ Bạch còn nghĩ đến Trình Thành Ngữ thích chung quanh hấn có nhiều nữ sinh.

Thì ra học đệ không phải là đồng tính luyến ái, hấn vẫn là hoa hoa công tử! Bởi vì – hấn thích nữ sinh thật đúng là không ít nha!

Bình Thụ Bạch nghe xong đáp án, lúc này mới thoáng thở phào nhẹ nhõm một hơi.

May mắn, may mắn quá, tính cách học đệ hấn bình thường. Bằng không chờ hai người làm anh em, phải ở chung một chỗ suốt cả ngày, hấn không mất thân mới là lạ!

Ở đáy lòng Bình Thụ Bạch đang âm thầm cảm thấy may mắn.

.....

Cả ngày hôm nay Trình Thành Ngữ đều cảm thấy thật vui vẻ! Bởi vì, ba hấn và mẹ học trưởng cùng đi Âu Châu hưởng tuần trăng mật trong một tháng. Cho nên chỉ có hấn và học trưởng ở chung dưới một mái hiên, Trình Thành Ngữ chỉ cần nghĩ đến người liền phấn chấn, tim cũng sắp bay ra ngoài.

Bình Thụ Bạch vốn không muốn nghĩ tới em trai mới của hấn, nhưng mà từ khi hấn chuyển vào nhà họ Trình, .Ngay một khắc hấn vào, Trình Thành Ngữ tựa như bị bệnh thần kinh, cũng không biết hấn hưng phấn cái gì, một mình ngơ ngác cười si ngốc, làm cho người ta nhìn thấy thật sự có chút lo lắng đầu hấn không phải có chút vấn đề chứ.

“Em bị bệnh à! Cười cái gì cười?” Bình Thụ Bạch nheo lại lông mày, thật sự rất chán ghét khuôn mặt vô cùng rực rỡ tươi cười quá mức của Trình Thành Ngữ kia.

Loại khuôn mặt cười như ánh mặt trời này thật dễ dàng làm cho người ta cảm thấy hấn vô hại, tiện đà sẽ đối hấn nói lỏng, tiếp theo liền có thể phát sinh nhiều chuyện lớn..... Bình Thụ Bạch cảm thấy được Trình Thành Ngữ căn bản là loại người giỏi ngụy trang.

Trình Thành Ngữ cười trả lời nói, “Từ hôm nay trở đi, chỉ còn lại hai người chúng ta hơ hơ..!”

“Thì thế nào?”

“Cũng chỉ có hai người chúng ta, không có người khác hơ hơ hơ!” Trình Thành Ngữ vẫn lặp lại lời nói.

Bình Thụ Bạch nghe được cảm thấy phiền muốn chết.

Tại sao hấn nghe cả buổi mà vẫn không biết Trình Thành Ngữ hưng phấn cái gì nha?

Cho nên, hấn ừ ừ nhăn mặt nhíu mi nói: “Đúng! Từ hôm nay trở đi, trong phòng này chỉ có hai người chúng ta, nhưng thế thì sao nha?”

“Vậy đại biểu ta mỗi ngày đều có thể ăn cơm do học trưởng nấu, bất luận là bữa sáng, đồ ăn Trung Quốc hoặc bữa tối – oa ~~ mỗi ngày đều như vậy thật sự là quá hạnh phúc nha!” Trình Thành Ngữ kim lòng không đợi bắt đầu ảo tưởng cuộc sống hai người.

Một tháng này, cuộc sống của hai người giống như vợ chồng mới cưới vậy, học trưởng nấu cơm, hấn rửa chén, học trưởng xem TV, hấn xem báo, học trưởng giặt quần áo, hấn thì hơ hơ

Oa ~~ Chỉ nghĩ thôi cũng rất hạnh phúc nha!

6. Chương 6

Trong đầu Trình hành Ngữ nhanh chóng hiện lên một hình ảnh xinh đẹp, trong nháy mắt trong con người bắn ra ánh sáng đủ màu sắc, hấn cảm thấy cuộc sống có thêm học trường, người của hấn sinh ra được nhiều màu sắc rực rỡ .

Không biết Bình Thụ Bạch nghe xong lời nói đó, mặt hấn đen hơn phân nửa.

“Là ai nói với cậu, anh sẽ nấu cơm cho cậu ăn?” Hấn muốn giết người lắm miệng đó!

“Cái gì? Học trường không biết nấu cơm?” Khuôn mặt tuần tú hưng phấn của Trình Thành Ngữ nhất thời suy sụp xuống, hấn rất thất vọng đó! “Làm sao như vậy nha? Dì rõ ràng có nói qua học trường nấu ăn rất ngon, ở nhà học trường đều nấu cơm cho dì ăn –”

“Anh sẽ nấu cơm.” Bình Thụ Bạch cũng không tính phủ nhận.

“Thật sự!” Khuôn mặt tuần tú của Trình Thành Ngữ ban đầu thất vọng trong nháy mắt chuyển sang đáng vẻ hưng phấn.

“Nhưng – anh không nấu cho cậu ăn.”

Không nghĩ tới Bình Thụ Bạch lại bổ sung một câu như vậy. Lập tức giống như có gáo nước lạnh tạt vào Trình Thành Ngữ.

Khuôn mặt tuần tú của Trình Thành Ngữ lại suy sụp xuống. “Tại sao?”

“Không tại sao gì hết, chỉ là không muốn nấu cho cậu ăn.” Bình Thụ Bạch cố ý nói xấu.

“Nhưng em là em trai của anh, là người thân của anh nha!” Trình Thành Ngữ nhanh lên tiếng nhắc nhở hấn.

“Cũng không thân thiết lắm .” Hấn khinh thường hừ một cái!

“Nhưng mà em thích anh.”

“Nhưng mà anh không thích cậu nha.” Bình Thụ Bạch nói lời tàn nhẫn.

Hấn thật sự không phải cố ý , chẳng qua là hấn rất chán ghét vẻ mặt cam chịu của Trình Thành Ngữ, động một chút hấn liền đem chữ “Thích” treo ngoài miệng theo thói quen.

Chợt nghe được học trường nói “Chán ghét”, khuôn mặt tuần tú của Trình Thành Ngữ phút chốc tái xanh, đáng vẻ bi thảm kia so với thất tình còn thảm hơn mấy trăm lần.

Bình thụ bạch vốn định nói tiếng xin lỗi, nhưng mà tưởng tượng đến nếu hấn nói xin lỗi, Trình Thành Ngữ nhất định lại được voi đòi tiên sau đó động một chút nói lời mập mờ làm cho hấn cảm thấy không chịu nổi, cho nên, hấn cứng rắn không nói lời xin lỗi.

Hai người trầm mặc một lúc lâu, Trình Thành Ngữ rốt cục ngẩng đầu nói: “Học trường không nấu cơm cho em ăn cũng không sao –”

Bình Thụ Bạch không nói gì, bởi vì, hấn cảm thấy hấn vốn không có nghĩa vụ phải chăm sóc Trình Thành Ngữ, cho nên, hấn không nấu cơm cho Trình Thành Ngữ ăn, vốn không có quan hệ.

Hừ! Hấn cần Trình Thành Ngữ chấp nhận lời nói của hấn nha!

Bình Thụ Bạch quyết định đeo mặt nạ làm bộ như không sao cả, hơn nữa, khi nghe được Trình Thành Ngữ nói không ăn món ăn hấn nấu cũng không sao , trong lòng vô duyên vô cớ nổi lên chút thất vọng.

Chẳng qua là, hấn thật không ngờ Trình Thành Ngữ còn có câu dưới chưa nói.

Trình Thành Ngữ quyết định . “Vậy sau này để em nấu cơm cho học trường ăn.” Về sau ba bữa cơm sẽ do hấn nấu .

“Cậu được không?” Tuy rằng Bình Thụ Bạch không muốn nói chuyện với Trình Thành Ngữ, nhưng theo lòng hiếu kỳ, hấn vẫn là nhịn không được hỏi lại. Dù sao, Trình Thành Ngữ từ nhỏ đến lớn đều sống trong

sung sướng,ba bữa cơm đều có người thu xếp, hẳn không tin quý công tử Trình Thành Ngữ kia có thể nấu được ba bữa cơm!

Trình Thành Ngữ lắc đầu nói: “Em không biết nấu, nhưng mà em có thể học.”

“Học?!” Bình Thụ Bạch giống như nghe được một câu chuyện cười,dùng cái mũi hừ lạnh ra.

“Anh không tin quyết tâm của em?”

“Tin, làm sao tin được nha.” Bình Thụ Bạch rất không có thành ý nói, chẳng qua là hắn thực hoài nghi Trình Thành Ngữ có phải bị sốt hay không? Phải biết rằng học nấu ăn không phải giống như học tiểu học,người không có kiên nhẫn cần bản không vào được phòng bếp .

Nhưng mà hắn mặc kệ Trình Thành Ngữ kia! Hắn cho rằng chỉ cần Trình Thành Ngữ gặp thất bại, tự nhiên sẽ buông tha cho việc mình không có khả năng, cho nên hắn sẽ để Trình Thành Ngữ thu xếp bữa tối!

Bình Thụ Bạch xoay người đi thẳng đến lầu hai, trở lại phòng hắn sửa sang lại hành lý.

Mẹ hắn thật đáng ghét lại đem phòng đang ở đi bán, hại hắn hiện tại phải vào ở nhà họ Trình, cùng với người diên Trình Thành Ngữ ở chung một chỗ.

A! Nếu không phải ở chung một nhà, không thể không nói chuyện, hẳn thật đúng là lười nói chuyện với Trình Thành Ngữ !

Mỗi lần nói chuyện với Trình Thành Ngữ, hắn luôn bị lời nói mập mờ của Trình Thành Ngữ nhiễu loạn, hại hắn hiện tại chỉ cần vừa thấy Trình Thành Ngữ, trái tim giống như là phát bệnh, tim đập một phút đồng hồ nhảy đến một trăm năm mươi lần a.

Muốn chết! Nếu còn như vậy nữa, hẳn xác định mình sẽ giống như Trình Thành Ngữ, trở nên rất không bình thường, cho nên hắn phải rời xa Trình Thành Ngữ càng xa càng tốt.

Nhìn thấy Bình Thụ Bạch đi lên lầu,Trình Thành Ngữ lúc này cũng rất ngoan, hắn cũng không đi gây rối với Thụ Bạch,bởi vì, hắn phải đi ra cửa mua thức ăn. Nhưng trước khi mua thức ăn,Trình Thành Ngữ quyết định phải đi mua một quyển sách dạy nấu ăn về nghiên cứu trước.

???

Trình Thành Ngữ ở trong phòng bếp đến trưa .

Phòng bếp nhanh chóng bị hắn thiêu hủy,cuối cùng, hắn mới cố gắng nấu xong ba món ăn một nồi canh.

Nấu xong đồ ăn,Trình Thành Ngữ lập tức chạy đến lầu hai gọi Bình Thụ Bạch xuống ăn cơm.

Bình Thụ Bạch vốn là muốn nói với Trình Thành Ngữ: Không cần, hắn vừa mới ăn nom rồi . Nhưng khi hắn nhìn thấy đầu Trình Thành Ngữ dính đầy tro than, bận rộn túi bụi còn người thì đỏ đầy mồ hôi, thoát nhìn rất mệt mỏi, hắn muốn nói nhưng không thể mở miệng ra.

Vì hắn không đành lòng cự tuyệt ý tốt của Trình Thành Ngữ!

Gặp quỷ ! Hắn thế nhưng không đành lòng cự tuyệt ý của Trình Thành Ngữ.

Sắc mặt của Bình Thụ Bạch bởi vì lời nói trong miệng không thể thuận lợi nói ra mà trở nên méo mó biến hình, trải qua giây dụa, mới bước ra cửa phòng,hắn vô cùng khó chịu dùng sức đóng sầm cửa.

“Rầm” một tiếng, hắn đem cửa phòng đóng lại.

Trình Thành Ngữ bị hất làm hết hồn.

“Học trưởng, tính tình của anh hình như không tốt lắm.” Không giống theo suy nghĩ của hắn.

“Ai cần cậu lo!” Bình Thụ Bạch tức giận quay lại quát hắn một câu.

Trình Thành Ngữ cũng không tức giận hắn,chẳng qua là cười theo nói: “Học trưởng có phải đã đối bụng hay không, cho nên mới tức giận?” A! Đều là hắn không tốt, nấu cơm nấu liền bốn tiếng, học trưởng đương nhiên chờ không kịp mà đối bụng.

“Ngày mai em sẽ nấu nhanh một chút. A – nếu không,sáu giờ sáng ngày mai em sẽ rời giường nấu bữa sáng, nhưng~~ sáu giờ có muộn quá hay không ? Nếu không, em năm giờ rời giường,Nhưng..... theo tốc độ của em, có thể năm giờ cũng không kịp, nếu không – thì bốn giờ.....”

“Ngừng!” Bình Thụ Bạch không thể không cắt đứt lời lẽ nhai của Trình Thành Ngữ,hắn nhìn Trình Thành Ngữ nói: “Cậu không cần rời giường sớm như thế.”

“Tại sao?”

“Bởi vì anh một chút cũng không muốn ăn bữa sáng do cậu làm.” Miệng của Bình Thụ Bạch rất xấu, bởi vì, hắn muốn Trình Thành Ngữ hiểu tình hình thực tế, hắn không muốn nhận ý tốt của cậu ta.

Hai mắt của Trình Thành Ngữ mở thật to , hắn nhìn Bình Thụ Bạch thật lâu, hoắc mắt, hắn đột nhiên cười rộ:“Học trưởng, anh không phải đang đau lòng vì em dậy sớm như vậy sẽ ngủ không đủ, ảnh hưởng đến sức khỏe? Không sao, buổi tối em có thể ngủ sớm một chút, như vậy sẽ không sợ ngủ không đủ, em ngày mai nhất định có thể rời giường lúc bốn giờ làm bữa sáng .”

Bình Thụ Bạch thật sự bị Trình Thành Ngữ làm tức đến thở không được .

Hắn thật sự hoài nghi, trên đời này tại sao có người có thần kinh không bình thường như Trình Thành Ngữ.....

Đối trình thành ngữ, Bình Thụ Bạch chỉ có thể gờ cờ đầu hàng .

Hắn –đánh ngoan ngoãn đi ăn cơm.

Bình Thụ Bạch ngồi ở trước bàn ăn, Trình Thành Ngữ luôn luôn được người ta hầu hạ giờ thì giúp Bình Thụ Bạch xới cơm, gấp thức ăn.

Thật vất vả chờ Bình Thụ Bạch ăn một miếng,Trình Thành Ngữ gương mặt thật to nhìn phản ứng của Bình Thụ Bạch.

“Thế nào, ăn ngon không?”

Bình Thụ Bạch nhíu lại lông mày, chịu đựng thống khổ, miễn cưỡng nuốt xuống, cuối cùng, hắn vẫn là không để cho đồ ăn phun ra, quay về nói một câu, “Khó ăn, thật sự là khó ăn muốn chết. Cơm thì cứng , đồ ăn thì ngọt .”

Trình Thành Ngữ thật là dần muốn chết a.

Nhưng Bình Thụ Bạch rất có lương tâm, hắn dám đem câu oán giận cuối cùng nuốt vào trong cổ họng, bởi vì hai câu phê bình trước đó,Trình Thành Ngữ cũng đã không thể chống đỡ .

Hắn một chút cũng không chịu tin đồ ăn hắn nấu lại khó ăn đến thế.

Trình Thành Ngữ thật nhanh tự xới một chén cơm ình, gấp một miếng đồ ăn, đưa đến miệng,nhai hai cái.

Nhất thời, hắn nhướng mày, lập tức đem đồ ăn đầy miệng toàn bộ cấp nhỏ ra.

Cơm này cứng quá, đồ ăn lại ngọt –“Thật sự rất khó ăn!” Lúc này Trình Thành Ngữ rất cục tin tưởng tay nghề hắn thật là rất kém cỏi.

“Không sao, để em nấu lại.”

Trình Thành Ngữ tuyệt không nổi giận, hắn dọn dẹp đồ ăn trên bàn, chuẩn bị vào trong bếp cố gắng nấu lại.

Bình Thụ Bạch mặc kệ hắn, hắn chờ Trình Thành Ngữ cảm thấy phiền phức , tự nhiên sẽ biết khó mà lui, không bao giờ ... đến làm phiền hắn, cho nên, hắn lại vào trong phòng, đi lắp ráp máy tính của hắn.

Đợi một cái, là đợi qua ba tiếng đồng hồ.

Làm khi Bình Thụ Bạch đi ra khỏi phòng, hắn nghe được dưới lầu thỉnh thoảng truyền ra thanh âm choang

Trình Thành Ngữ..... Hắn không phải còn đang học nấu cơm chứ?!

Bình Thụ Bạch không dám tin, liền rón ra rón rén chạy xuống lầu.

7. Chương 7

Một chút lâu, hẩn lại dáo dác rướn cổ dài xem động tĩnh trong phòng.

Vừa thấy, Bình Thụ Bạch có một chút kinh ngạc, bởi vì Trình Thành Ngữ vẫn còn nấu ăn trong bếp !

Có lầm hay không a? Hiện tại là mấy giờ rồi mà hẩn còn nấu?!

Bình Thụ Bạch nhìn thời gian , đồng hồ báo thức trên tường chỉ mười một giờ mười lăm phút.

“Cậu nấu thức ăn tối sao?” Bình Thụ Bạch đột nhiên lên tiếng hỏi.

Trình Thành Ngữ đang cầm cái muôi cố gắng phứt chóc quay người lại, nhìn Bình Thụ Bạch liếc mắt một cái, thật không vui nói: “Anh đói bụng phải không? Em sẽ nấu xong rất nhanh,rất nhanh thôi.” Hẩn vội vàng lau mồ hôi trên trán,sau đó quay đầu tiếp tục xào món ăn.

Nhìn thấy Trình Thành Ngữ cố chấp nhất định muốn nấu cơm cho hẩn ăn,Bình Thụ Bạch nhất thời mềm lòng. Hẩn phát hiện hẩn thật không có cách làm như không thấy cố gắng của Trình Thành Ngữ, hẩn thậm chí không thể đứng nhìn Trình Thành Ngữ sứt đầu mẻ trán lại..... mà không để ý đến hẩn!

Vì thế, Bình Thụ Bạch tự động tiến vào phòng bếp.

“Anh nấu cho.” Bình Thụ Bạch một phen đoạt lấy cái muôi trong tay Trình Thành Ngữ.

Trình Thành Ngữ vừa nghe học trưởng đòi nấu cơm cho hẩn ăn, miệng cười đến không thể hợp lại.

“Một lần thôi, lần sau không được viện cớ này nữa.” Bình Thụ Bạch không muốn để cho Trình Thành Ngữ được voi đòi tiên, mỗi ngày, mỗi bữa đều muốn hẩn nấu cho cậu ta ăn.

Muốn làm rõ ràng một chút, hẩn Bình Thụ Bạch chẳng qua là anh rể của Trình Thành Ngữ , cũng không phải là nữ đầu bếp nhà hẩn!

“Biết, biết.” Bất luận Bình Thụ Bạch nói cái gì,Trình Thành Ngữ hoàn toàn không có ý kiến, chỉ biết là gật đầu đồng ý.

Nói giỡn! Học trưởng nấu cơm cho hẩn ăn! Như vậy rất hạnh phúc nha?

Trình Thành Ngữ ngoan ngoãn ở tại phòng bếp không có đi ra ngoài, nhìn Bình Thụ Bạch làm món ăn thơm ngon.

Tình cảnh này giống như bà xã đang chuẩn bị cơm chiều cho ông xã ăn nha! Trình Thành Ngữ si tâm vọng tưởng mộng đẹp, hẩn bỗng dưng giật mình hình như cảnh tượng này thiếu cái gì.

Tầm mắt Trình Thành Ngữ nhìn chung quanh ngấm tối ngấm lui, lúc này mới nghĩ đến –

Tạp dề!

Đúng vậy, chính là thiếu tạp dề nha!

Trình Thành Ngữ chạy nhanh chạy tới lấy tạp dề, vội vàng đưa cho Bình Thụ Bạch.“Học trưởng, cho anh nè !.”

Bình Thụ Bạch quay đầu lại nhìn tạp dề một cái.“Cậu lấy cái này cho tôi làm gì?”

“Để tránh bị vấy trúng nha!”

“Tôi không cần.” Mặc tạp dề kia vào rất là ảo lả nha? Bình Thụ Bạch tính liều chết không mặc.

“Học trưởng, anh mới tắm đúng không?” Trình Thành Ngữ hỏi.

Thật ra không hỏi hần cũng biết, bởi vì lúc học trưởng vừa mới đi qua bên người hần, liền bay tới một mùi thơm! Học trưởng mới tắm xong căn bản là không nói cũng biết.

“Mới tắm thì thế nào?” Liên quan đến cậu chắc?

“Anh mới tắm xong lại xào rau, không sợ dơ quần áo à?” Trình Thành Ngữ cầm tạp dề chạy tới mặc cho Bình Thụ Bạch, còn nói với học trưởng: “Như vậy sẽ không sợ dính dầu mỡ lên quần áo nha!”

Trình Thành Ngữ bởi vì phải giúp Bình Thụ Bạch mặc tạp dề, cho nên khoảng cách hai người rất gần, rất gần, Bình Thụ Bạch dường như có thể ngửi được mùi vị trên người Trình Thành Ngữ.

Mùi vị trộn lẫn ánh mặt trời, tinh thần phấn chấn mang theo một tia mị lực.....

Tim của Bình Thụ Bạch bởi vì tiếp cận mà đập thình thịch, thần kinh toàn thân buộc chặt giống như là dây cung được kéo căng, đụng vào sẽ đứt –

“Được rồi.” Trình Thành Ngữ giúp Bình Thụ Bạch mặc xong tạp dề, hần ngẩng mặt lên, lúc này mới nhìn thấy..... “Học trưởng, anh làm sao vậy?”

Mặt học trưởng thật là đỏ nha! “Học trưởng, anh có phải không khỏe?” Hần chạy nhanh đến sờ lên trán Bình Thụ Bạch.

Tay hần như là được truyền điện, đụng tới trán Bình Thụ Bạch làm Bình Thụ Bạch chấn động toàn thân, ngực đau nhói giống như có loại cảm giác động tâm nhảy mất lên qua ngực Bình Thụ Bạch.

Bình Thụ Bạch không có quen với loại tình cảm quái dị như thế, đột nhiên vỗ vào tay Trình Thành Ngữ, trốn mắt nhìn về phía Trình Thành Ngữ quát: “Không được đụng tôi!”

Anh ấy làm gì tức giận với mình nha?

Trình Thành Ngữ vội vàng lấy tay ra, giải thích nói: “Em chỉ muốn xem anh có khỏe không thôi?”

“Tôi không có gì.”

“Nhưng mà mặt anh thật hồng.”

8. Chương 8

“Đó là bởi vì nơi này nóng quá.” Bình Thụ Bạch dùng sức trừng mắt nhìn Trình Thành Ngữ, trách cứ hần: “Đều do cậu làm hại, nếu không phải cậu ở trong này, liệu mạng phun ra các-bon-di ô-xít, làm không khí nơi này biến thành hồng bét, tôi cũng sẽ không thiếu dưỡng khí, lại càng không phải đỏ mặt.” Thật ra Bình Thụ Bạch đang nói bậy.

Cuối cùng, hần thật sự chịu không nổi, chỉ ngón tay ra phía ngoài, muốn Trình Thành Ngữ lập tức biến mất khỏi tầm mắt hần, đừng để hần nhìn thấy mặt.

“Em chỉ muốn ở trong này nhìn học trưởng nấu cơm.” Trình Thành Ngữ không chịu đi ra ngoài! Hần muốn ở trong này, muốn nhìn học trưởng mặc tạp dề giúp hần nấu cơm nấu canh, vất vả lắm hần mới chờ được đến ngày hôm nay, hần không chịu đi ra ngoài đâu!

“Cậu không đi ra ngoài phải không?” Bình Thụ Bạch lạnh lùng hỏi.

“Ừ~~” Trình Thành Ngữ liếc mạng gật đầu.

“Cậu không đi ra, tôi sẽ không nấu cơm cho cậu ăn.” Bình Thụ Bạch lập tức buông muôi xuống, không nấu nữa.

Trình Thành Ngữ vội muốn chết.

“Được,được,được,em đi ra ngoài là được chứ gì! Cần gì tức giận như vậy nha?” Trình Thành Ngữ bước lui về sau rời khỏi tầm mắt Bình Thụ Bạch, còn muốn Bình Thụ Bạch đừng tức giận nữa.

Bình Thụ Bạch đợi cho Trình Thành Ngữ đi vào phòng khách, không ở trong phạm vi tầm mắt hắn, hắn mới thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Trình Thành Ngữ không có ở đây, hắn sẽ không trở nên kỳ dị, như vậy hắn mới có thể an tâm nấu cơm. Về phần vì sao Trình Thành Ngữ ở trong này làm tim hắn đập mạnh.....

Bình Thụ Bạch tuyệt không muốn miệt mài theo đuổi.

Hắn chuyên tâm xào rau.

Bình Thụ Bạch không biết khi hắn chuyên tâm xào rau,Trình Thành Ngữ lại rón ra rón rén trở lại góc tường,rướn cổ lên lên nhìn dáng vẻ nấu ăn của Bình Thụ Bạch.

A~~ Lưng của học trưởng thật mê người – Trình Thành Ngữ lên tiếng tán thưởng ,vừa đem tầm mắt đặt xuống dưới, đột nhiên,Trình Thành Ngữ lại cảm thấy mông của học trưởng rất được, rất được ghen!

A! Nếu học trưởng có thể đối với hắn tốt hơn một chút, thân mật hơn một chút thì tốt rồi, như vậy hắn sẽ có dũng khí đưa ra đề nghị hắn muốn ngủ với học trưởng.

Nếu hắn có thể ngủ với học trưởng trên một cái giường,vậy hắn có thể ôm lấy thân thể hắn hằng mơ ước,có thể chạm vào vành tai vào tóc học trưởng,có thể thở hỗn hển với học trưởng, có thể triển miên đến trời sáng.....

Chẳng qua là,dáng vẻ hiện tại của học trưởng rất tức giận, hắn căn bản ngay cả nói cũng không dám nói, hắn sợ lỡ như nói ra sẽ bị học trưởng một chưởng đánh chết.

Nhưng mà không sao, thời gian còn nhiều, hắn và học trưởng còn có tương lai rất dài có thể chờ mong.Trình Thành Ngữ tin tưởng chỉ cần hắn đủ cố chấp,sẽ có một ngày, học trưởng nhất định có thể nhìn thấy hắn thật là tốt, tiện đà sinh ra hảo cảm với hắn. Về phần hiện tại, hắn có thể cả ngày nhìn thấy học trưởng, cũng đã hạnh phúc, nhưng mà–

Nhưng mà nếu hắn – nếu hắn ngay cả ngủ cũng có thể nhìn thấy học trưởng,vậy thì hắn càng hài long ghen .

Trình Thành Ngữ vọng tưởng được voi đòi tiên,nhưng mà hắn biết hắn giấc mộng này chính là người si nói mộng, bởi vì học trưởng thế nào cũng không cho hắn ngủ chung.

Trình Thành Ngữ dẹp miệng, trên mặt tràn ngập thất vọng.

Hoắc mắt, hắn vừa lóe lên một ý nghị, A~~ có cách rồi .

Hắn có thể gắng máy chụp hình lỗ kim trong phòng học trưởng!

Thật tốt quá, hắn tại sao lại thông minh như vậy nha?

Trình Thành Ngữ nhin không được cường tiếu cười đắc , rầm rĩ hét to .

Làm khi Bình Thụ Bạch khi ra phòng bếp liền nhìn thấy một màn này, không biết vì sao, lần này hắn nhìn thấy Trình Thành Ngữ cười, trong lòng lại có chút cảm giác.

Nghĩ như vậy? Bình Thụ Bạch không khỏi nhú lại lông mày.

9. Chương 9

Hôm nay Trình Thành Ngữ không có khóa, hắn tính toán lợi dụng học trưởng đi học không có ở nhà,lén vào phòng học trưởng, thần không biết quỷ không hay thay máy chụp ảnh lỗ kim vào.

Trình Thành Ngữ xài mười mấy vạn không chỉ mua máy chụp ảnh, hần còn mua máy nghe trộm! Kể từ đó, hần không chỉ có thể nhìn thấy người học trưởng nhân, còn có thể nghe được giọng của học trưởng!

Trình Thành Ngữ nhất thời cảm thấy hưng phấn, nhưng mà –

Học trưởng là người chánh trực như vậy, làm sao có thể giống như hần suốt ngày chỉ nghĩ chuyện ân ái nha? Có nên không?

Ai nha! Làm sao bây giờ? Vậy tất cả kế hoạch tỉ mỉ hần bày ra hôm nay không phải là hồng hêt sao? Chán ghét!

Trình Thành Ngữ uể oải ngã lên trên giường Bình Thụ Bạch, hần mới nằm xuống đã ngửi thấy trên giường mùi thơm cơ thể của Bình Thụ Bạch. Ngửi được mùi vị của người yêu, Trình Thành Ngữ lập tức quên chính mình vừa mới ban nãy còn chán nản, đáng về lập tức trở nên say mê.

Trình Thành Ngữ nằm thành hình chữ đại - dang tay chân nằm úp sấp xuống, ôm cổ mùi vị kia – kia cảm giác giống như là đang ôm thân thể Bình Thụ Bạch.

Chỉ có như vậy, thân thể Trình Thành Ngữ lập tức có phản ứng!

Trời ơi! Hần muốn hiện tại có thể ôm thân thể học trưởng!

Nếu học trưởng cũng xúc động như hần thì tốt rồi, như vậy hần có thể đối với học trưởng muốn làm gì thì làm, giở trò, làm chuyện ân ái .

Nhưng mà – vì sao học trưởng không giống với mấy người khác nha?

Mọi người không phải đều nói thanh thiếu niên chính trực là thời kỳ tinh lực dồi dào? Vì sao học trưởng giống như ông lão thanh tâm quả dục?

A ~~ có!

Trình Thành Ngữ có biện pháp .

Hần có thể cho học trưởng sinh ra dục vọng.

Hần có thể đi mua phim GV và sách báo để học trưởng xem! Chờ học trưởng xem xong, còn có thể không có dục vọng sao?

Trình Thành Ngữ nghĩ đến hảo diệu kế này, lập tức hưng hái bừng bừng đi mua sách và phim, đêm nay, hần nhất định phải nhìn thấy học trưởng trần truồng –

Hì hì..... Đêm nay hần nhất định phải thấy đáng về học trưởng thở dốc không ngừng!

Oa ~~ được được đó! Chỉ thôi hần đã thấy hưng phấn!

???

“Ông chủ, ở đây ông có bán sách Gay không?”

“Gay! đương nhiên là có, cậu muốn loại nào ?”

“Ta muốn hình có tình cảm mãnh liệt .” Trình Thành Ngữ nói thẳng.

“Tuổi trẻ đúng là mãnh liệt a.” Ông chủ dùng tiếng quốc ngữ Đài Loan cười nói nhưng Trình Thành Ngữ không biết.

“Vậy còn có sách khác nữa sao?”

“SM .” Ông chủ lên nói.

SM?!

Trình Thành Ngữ vừa nghe, lập tức nghiêm mặt lắc đầu nói không cần. “Tôi không thích ngược đãi .” Nói giỡn! Hần không muốn để học trưởng đánh, hoặc để học trưởng nhổ sấp lên người! đương nhiên kêu hần nhổ lên người học trưởng, hần càng làm không được.

Theo hần thấy, ngược đãi chỉ có thống khổ mà thôi, căn bản là không có yêu!

“Tôi không cần loại đó.”

“VẬY.....” Ông chủ chịu đựng Trình Thành Ngữ, nhỏ giọng nói: “Nói cho cậu một bí mật, ta nơi này có một đĩa phim bình thường không mua được, cậu muốn hay không?”

“Phim?”

“GV.” Ông chủ nói thật thần bí .

Dọa! Nam nam ?! Trình Thành Ngữ không nhịn được thở hốc vì kinh ngạc,hắn cũng nhỏ giọng nói giống ông chủ, “Tại sao trong tiệm lại có thứ này?!”

“Chúng tôi có cách.”

Phim GV không phải khách quen không lấy được đâu!

“Thế nào, người muốn hay không?” Điểm trưởng hỏi trình thành ngữ.

Trình Thành Ngữ rất là muốn nhưng mà....nhưng mà! Hắn muốn cho học trưởng xem ảnh còn khó khăn,chứ đừng nói là phim. “Vậy đưa tôi vài tấm ảnh, sau đó chọn mấy đĩa phim bình thường – a! Đúng rồi –” Trình Thành Ngữ đột nhiên nghĩ đến. “Các người có phim hoạt hình hay không?”

“CÓ CÓ CÓ! Chúng tôi có.” Ông chủ lập tức gật đầu như bầm tỏi, lập tức đi vào bên trong lấy cuộn phim.

Chỉ chốc lát sau, ông chủ đi ra, trong tay hơn mười bộ đĩa phim để cho Trình Thành Ngữ chọn.

“Cậu chọn đi.”

“Không cần chọn , tôi mua toàn bộ.” Trình Thành Ngữ thanh toán tiền, ôm tất cả cuộn phim về nhà.

Hiện tại sẽ chờ xem học trưởng có thể mắc mưu, rơi vào cảm bầy phần hồng hần đã giảng hay không!

Bình Thụ Bạch đi đến phòng mình,nhìn thấy toàn hình kích tình và phim GV!

Chết tiệt Trình Thành Ngữ! Hắn lại làm chuyện gì nữa nha?

10. Chương 10

Bình Thụ Bạch lập tức lao ra cửa phòng, chạy tới hỏi Trình Thành Ngữ. “Cậu có ý gì nha?” Hắn cảm tấm hình trong tay, oán hận chất vấn ý đồ của Trình Thành Ngữ.

Trình Thành Ngữ như cũ cười rục rịch, hắn một chút cũng không sợ sắc mặt khó chịu của Bình Thụ Bạch, lớn mật đáp lại một câu,“Cho anh xem nha!”

“Tại sao muốn tôi nhìn mấy thứ này?” Bình Thụ Bạch thở hổn hển nói: “Tôi không giống cậu, tôi sẽ không suốt ngày nghĩ này nghĩ nọ.”

“Em chính là sợ anh không giống em, cho nên mới đưa cho anh xem nha! Học trưởng –”

“Để làm gì?”

“Anh có cảm thấy tình tình của mình gần đây hay khó chịu?” Trình Thành Ngữ thật cẩn thận nhắc nhở Bình Thụ Bạch.

Bình Thụ Bạch ở trong lòng âm thầm nghiêng răng nghiêng lợi, sở dĩ tính tình hắn không tốt còn không phải do Trình Thành Ngữ làm hại.Nếu không phải hắn luôn nỗ lực cười rục rịch,không có chuyện gì cũng đi qua đi lại trước mặt hắn, cho nên tính tình hắn mới xấu như vậy!

Hai mắt Bình Thụ Bạch hung hăng trừng mắt lại.

Trình Thành Ngữ vẫn không biết sống chết nói lời vô ích với Bình Thụ Bạch: “Theo chuyên gia học giả thuyết pháp, anh chưa thỏa mãn dục vọng nên tính tình mới hay bực bội như vậy.....”

“Tôi không phải chưa thỏa mãn dục vọng.” Bình Thụ Bạch khó thở hô to.

“Nhưng mà anh không có bạn gái, mà không có bạn gái thì không thể tính, đều đó đại biểu cho cuộc sống không được thỏa mãn.....”

Trình Thành Ngữ đang định tiếp tục nói nhưng Bình Thụ Bạch lại sớm oán hận cắt đứt lời nói của hắn.

“Trình Thành Ngữ,cậu nói đủ chưa?”

“Còn chưa nha, anh để em nói thêm vài câu nữa.” Hấn tuyệt đối sẽ nói rõ ràng với học trưởng.

“Tôi không nghe!”

“Học trưởng,anh đừng cố chấp như vậy,nếu không để mình phát tiết ra sẽ rất thống khổ. Mà em đưa sách đó cho anh mượn, để anh có thể thư giãn tinh thần và thể xác.” Trình Thành Ngữ càng nói càng cảm thấy mình thật vĩ đại.

Bình Thụ Bạch nghe xong tức đến muốn học máu .

“Cậu muốn gì tùy cậu nha.....” .” Bình Thụ bạch hoàn toàn không cảm kích, đem tất cả sách và phim trả lại cho Trình Thành Ngữ.

“Học trưởng, anh không thích xem phim này à?”

“Đúng!” Bình Thụ Bạch tức giận nói.

“A!” Trình Thành Ngữ nhỏ giọng kinh hô một tiếng, hiển nhiên nhận một đả kích không nhỏ. Trong lòng hấn chán nản, cẩn thận hỏi một tiếng, “Học trưởng, em có thể hỏi anh một vấn đề không?”

“Không thể.” Hấn không thích nghe .

Nhưng Trình Thành Ngữ cũng không để ý tới cự tuyệt của Bình Thụ Bạch, vẫn tiếp tục hỏi .

“Học trưởng, anh không phải Gay à?” Trình Thành Ngữ hết sức cẩn thận hỏi.

Sắc mặt Bình Thụ Bạch lập tức biến thành màu gan heo.

“Trình Thành Ngữ, cậu đang nói chuyện ma quỷ gì?” Học đệ này, dám hoài nghi hấn nha!

Hấn có lầm hay không a? Là ai luôn dùng ánh mắt ái muội nhìn hấn? Là ai mỗi lần đều dùng ngôn ngữ làm hấn đỏ mặt tim đập mạnh?!

Là hấn, là hấn Trình Thành Ngữ nha!

Hấn còn chưa nói hấn,Trình Thành Ngữ là Gay, hấn còn dám chỉ ngược mũi tay nói hấn như thế!

“Cậu mới là Gay!”

“Em không phải.” Trình Thành Ngữ lắc đầu, hấn chỉ là thích học trưởng, còn các nam sinh khác hấn không có thích đâu nha.

“Tôi cũng không phải.” Bình Thụ Bạch nói như đinh đóng cột.

“Nhưng anh không chịu nhìn sách đó,mà những người bình thường đều thích xem nha.” Trình Thành Ngữ chỉ những điểm không giống nhau giữa Bình Thụ Bạch và người khác.

“Tôi thích xem.” Bình Thụ Bạch rốt cục nói thật.

Lúc này Trình Thành Ngữ mới đắc ý nở nụ cười.

Bình Thụ Bạch nhất thời biết dưới tình thế cấp bách ban nãy, hấn thú nhận tâm sự giấu ở trong lòng.

Hấn lập tức quê quá hóa khùng nói: “Mặc kệ tôi thích xem hay không thích xem, dù sao tôi không cần cậu đưa này nọ!” Bình Thụ Bạch cầm ảnh và phim trong tay trả lại hết cho Trình Thành Ngữ, còn hung tợn nói với hấn,“Tôi không cần.”

“Em cũng không cần.” Trình Thành Ngữ cầm lấy đồ vật này nọ trở về.

Bình Thụ Bạch dường như thở hổn hển nói: “Cậu không cần lấy đồ này nọ sao bắt tôi nhận?” Hấn cũng không phải thùng rác. “Bởi vì ta bình thường đều có cách phát tiết, cậu thì không có! Cho nên này đồ vật này cho cậu, cậu mới không bị ghen .”

Trình Thành Ngữ nói trúng chỗ cảm kị.

Bình Thụ Bạch nghe xong sau cảm thấy tức đến thở không ra hơi.

Quên đi! Nếu nói chuyện với kẻ điên Trình Thành Ngữ này nữa, hấn không muốn điên cũng rất khó .

Bình Thụ Bạch quyết định không cãi với Trình Thành Ngữ.

Hấn đem tất cả đồ mang về trong phòng cậu ta, dù sao tất cả hấn cũng không xem, hấn thăm nghĩ, Trình Thành Ngữ không thể cầm cây dao ép ngay cổ ép hấn xem?

???

Bình Thụ Bạch đem cuộn phim mang trong phòng, ánh mắt lén liếc một cái, thậm chí còn thấy hình ảnh trên tấm hình!

Loại này đồ vật này thật ra hấn lần đầu tiên nhìn thấy, không biết bên trong là cái quỷ gì nha!

11. Chương 11

Bình Thụ Bạch đột nhiên có một cổ xúc động muốn phóng đến xem, nhưng vừa mới lấy cuộn phim ra, hấn lại cảm thấy được có chút không ổn.

Hấn tại sao phải nghe Trình Thành Ngữ nói đi xem cuộn phim này?

Bình Thụ Bạch trả cuộn phim trở về. Nhưng ý niệm trong đầu vừa chuyển lập tức lại muốn xem..... Chỉ xem thử một chút thôi.

Bình Thụ Bạch dựa vào tò mò, không ngừng chiến đấu tâm lý nhưng cuối cùng hấn vẫn mở thử.

Ngay từ đầu cuộn phim, hai người đàn ông đã cởi sạch quần áo bắt đầu làm, mà từ đầu tới đuôi cũng chỉ có thở hổn hển, so với cuộn phim bình thường còn nhàm chán hơn, tuyệt không thú vị.

Nhưng mà chỉ là như vậy, Bình Thụ Bạch vẫn bị khiêu khích.

Dục vọng của hấn bó sát bên trong quần Jean rất không thoải mái, vì thế, Bình Thụ Bạch thuận tay cởi quần dài ra.

???

“Thoát quần dài rồi à!”

Trình Thành Ngữ ở trong phòng của mình nhìn giám thị, thấy một màn như vậy, hấn vui vẻ nhảy dựng lên.

“Thoát quần lót, thoát quần lót, thoát quần lót –” Trình Thành Ngữ so với Bình Thụ Bạch còn hưng phấn hơn.....

“A – thật sự đã cởi!” Trình Thành Ngữ vui vẻ hoan hô.

A~~ đó là thân thể học trưởng!

Trình Thành Ngữ sợ nhìn không rõ ràng lắm, còn chạy đến gần màn hình TV, hai mắt đắm đắm.

“Thật muốn vĩnh viễn có thể nhìn thấy thân thể học trưởng –”

“Thật muốn đem giờ khắc này dừng lại, biến thành vĩnh hằng.....”

Trình Thành Ngữ không ngừng thì ào ào nói .

Trình Thành Ngữ say mê nhìn thân thể Bình Thụ Bạch.

“Học trưởng thật sự quá đẹp –” Hấn thật sự muốn ôm học trưởng, hừ! Học trưởng cũng không cho hấn ôm, chán ghét a!

“Học trưởng, anh cho em ôm một chút được không?”

Hấn rất thích, rất thích học trưởng nha!

“Học trưởng, người làm cho ta thích nhỉ hảo không tốt?” Trình Thành Ngữ lại hỏi huynh mạc lý bình thụ bạch.

Trình Thành Ngữ nhìn dáng vẻ của Bình Thụ Bạch, hấn đột nhiên trở nên khát, rất khát –

A ~~ không được! Hấn không thể như vậy, còn như vậy nữa, một ngày nào đó hấn nhất định sẽ trở nên muốn hơn.

Vì để cho chính mình có thể sớm một nhận được thân thể mình mơ ước, Trình Thành Ngữ đành phải bố trí bày rập chờ Bình Thụ Bạch tự động nhảy xuống.

Nhưng mà hấn nghĩ thầm rằng, hôm nay hấn là lần đầu tiên của học trưởng..... Ách! Lần đầu tiên bị người ta thương, cho nên, nếu hấn dùng sức học trưởng có thể sẽ rất đau!

Chẳng qua là, hôm nay hấn phải để cho học trưởng biết hấn cũng là lần đầu tiên!

“Học trưởng, học trưởng, em có thể hỏi anh một vấn đề không?”

Bình Thụ Bạch đang nấu bữa tối, Trình Thành Ngữ đột nhiên vọt vào phòng bếp hỏi hấn nói: “Học trưởng, tối hôm nay chúng ta có ăn tối không?”

12. Chương 12

“Không.”

“Vậy người hôm nay có ới không?”

“Cũng không có.”

“A –” Trình Thành Ngữ vừa nghe đáp án của Bình Thụ Bạch, liền bắt đầu mừng thầm, nhưng mà ánh mắt hấn không cẩn thận ngấm, thể nhưng nhìn đến trong phòng bếp có một củ cà rốt!

“Học trưởng!” Trình Thành Ngữ sợ tới mức kinh thanh thét chói tai.

“Làm gì kêu lớn như vậy nha.” Dọa hấn nhảy dựng.

“Nhà của chúng ta vì sao có cà rốt?” Không thể a!

“Bởi vì buổi tối hôm nay chúng ta ăn cà rốt với trứng, cho nên sẽ có cà rốt.” Hỏi vô nghĩa.

“Không được! Tối hôm nay chúng ta không thể ăn cà rốt và trứng nha.” Trình Thành Ngữ cự tuyệt như đinh đóng cột.

“Vì sao không được?”

Bởi vì ăn những thực vật kích thích như cà rốt, tỏi hoặc ớt đỏ, hương vị học trưởng sẽ trở nên cay độc, mà hấn chán ghét loại hương vị này, không thích đâu nha.

“Em ghét nhất những món này .” Trình Thành Ngữ nhăn mặt, cho thấy hấn chán ghét.

“Cậu không thích thì đừng ăn!” Bình Thụ Bạch không để ý tới Trình Thành Ngữ! Kỳ quái, hẳn không thích ăn thì đừng ăn...

“Vậy cậu để trứng lại cho tôi luôn.” Bình Thụ Bạch một chút cũng không để ý.

“Không được! Hôm nay chúng ta phải ăn – ăn cá, ăn thịt.Em thích nhất uống sữa tươi.” Trình Thành Ngữ cười đến ngọt lịm.

“Chúng ta còn có thể uống chút xíu rượu trái cây.”

“Thật tốt quá, ta đi chuẩn bị rượu hoa quả.” Cứ như vậy, hẳn còn chuẩn bị thuốc bỏ vào rượu hoa quả, chờ học trưởng lâm vào ảo cảnh, đến lúc đó hẳn muốn làm gì thì làm, hắc hắc hắc!

Trình Thành Ngữ nhin không được khe khẽ nở nụ cười.

Trình Thành Ngữ thật sự là rất đặc ý

???

Trình Thành Ngữ rốt cục đã quật ngã được Bình Thụ Bạch, nhưng mà–

Rất không may, buổi tối hôm nay học trưởng vẫn ăn cà rốt nếu không quá hoàn hảo. Dưới sự nỗ lực chuốc nhiều rượu cho học trưởng uống. Hiện tại hẳn cũng chỉ hy vọng cà rốt gặp phải rượu hoa quả, hương vị sẽ không biết đối quá kỳ quái.

“Học trưởng, anh có nóng hay không?” Trình Thành Ngữ vỗ vỗ mặt Bình Thụ Bạch, nhìn hẳn thần chí không tỉnh táo.

Bình Thụ Bạch cảm giác say, hơn nữa Trình Thành Ngữ còn bỏ thuốc vào rượu hoa quả, cho nên, hiện tại hẳn căn bản là hỗn loạn.

“Học trưởng, anh có nóng không? Muốn em giúp anh cởi quần áo ra hay không?” Trình Thành Ngữ hỏi bên cạnh lỗ tai hẳn.

Bình Thụ Bạch thấy buồn ngủ! Lại cảm thấy bên tai luôn có người nói nhảm! “Tránh ra! Tôi không nóng, không, không cởi quần áo, không cần thoát, không cởi quần áo.....” Bình Thụ Bạch say khướt đánh mất tính cách.

“Ách –” Rồi sau đó, hẳn liền mở miệng cười ha ha.

Trình Thành Ngữ thấy Bình Thụ Bạch đã say, hẳn đành cố sức giúp cởi quần áo giúp Bình Thụ Bạch.

Bình Thụ Bạch tiếp tục kháng nghị. “Không, không cởi quần áo không cần thoát, cởi quần áo.....” Bình Thụ Bạch đưa tay vung loạn xạ.

Trình Thành Ngữ ngại tay hẳn vướng bận, liền dùng dây lưng chính mình trói hai tay Bình Thụ Bạch lại.

“Tại sao, tại sao – buộc, buộc tay của tôi?”

“Học trưởng ngoan, nghe lời nha! Không nên cử động.” Trình Thành Ngữ nhẹ giọng nói nhỏ nhẹ bên tai Bình Thụ Bạch! Trấn an cảm xúc của Bình Thụ Bạch, hẳn thật đúng là nghe lời im lặng, lẳng lặng để cho Trình Thành Ngữ cởi xong quần áo.

Cởi bỏ cái áo sơ mi, Bình Thụ Bạch lộ ra long ngực rắn chắc dưới ánh đèn hạ trở nên cực kỳ yêu dị, quý mị.

Trình Thành Ngữ muốn lập tức ôm lấy thân thể, nhưng mà – hẳn yêu học trưởng cho nên phải tôn trọng học trưởng. Nếu không được học trưởng chấp thuận, hẳn tuyệt đối sẽ không đụng vào một cọng lông của học trưởng.

“Học trưởng, anh cho em ôm anh một lần, hôn một chút được không?” Biết rõ thần chí Bình Thụ Bạch hiện tại không tỉnh táo, đùa giỡn như vậy có chút hạ lưu, nhưng mà vì có thể đụng được người Bình Thụ Bạch.

Hẳn chính là muốn thừa dịp học trưởng không tỉnh táo phi lễ hẳn.

“Học trưởng, anh cho em ăn ngực anh một chút được không? Em chỉ liếm một chút, nếu anh không có phản ứng em sẽ không hôn anh nữa, được không?” Trình Thành Ngữ đây chờ mong hồi.

Nhưng Bình Thụ Bạch không có trả lời, bởi vì hắn còn say rượu.

“Được không? Học trưởng, học trưởng – học trưởng, được không –” Trình Thành Ngữ giở chút thủ đoạn, đẩy vai Bình Thụ Bạch.

Bình Thụ Bạch thấy hắn làm phiền muốn chết.

Chán ghét! Hắn chỉ ngủ một giấc an bình thôi?

“Không nên làm ồn.” Bình Thụ Bạch rống lớn nói.

Hắn tuy rằng không tỉnh táo, nhưng mà vẫn uy nghiêm!

13. Chương 13

Trình Thành Ngữ bị tiếng hô của hắn làm cho giật mình, nhưng hắn vẫn lớn gan đến gần lấy dính Bình Thụ Bạch, Trình Thành Ngữ không tiếc quỳ gối ở trên giường, dùng thiện ý cầu Bình Thụ Bạch, “Học trưởng, chỉ cần anh chịu cho em hôn anh một chút, em sẽ không làm phiền anh? Thật sự chỉ cần một chút một chút là được.”

Trình Thành Ngữ lẳng lặng chờ đợi đáp án Bình Thụ Bạch, nhưng Bình Thụ Bạch đang say rượu, giờ phút này hắn chỉ muốn ngủ cho nên, căn bản không có nghe thấy cậu ta nói gì.

“Học trưởng -” Hắn vừa muốn mở miệng cầu Bình Thụ Bạch.

Bình Thụ Bạch thật sự là sợ chết bên tai vẫn có người ong ong kêu không ngừng, vì để cho thanh âm kia an tĩnh lại, hắn lẩm bẩm một câu, “Tùy cậu.”

Tùy cậu!

Ý là chấp nhận rồi sao ?!

Đúng! Nhất định là như vậy .

.....

“Hù Dọa!”

Bình Thụ Bạch phút chốc từ trong mộng bừng tỉnh, vẻ mặt tái nhợt trên mặt hắn dường như còn tồn tại chút khiếp sợ.

Hắn tại sao lại nằm mơ như vậy nha.

Vì sao mơ hắn và Trình Thành Ngữ làm chuyện ân ái?!

Bình Thụ Bạch lo sợ nghĩ đến chính mình thật sự đã bị Trình Thành Ngữ làm thân vu, cho nên hắn bối rối nhìn xung quanh, không có a!

Trình Thành Ngữ không ở bên người hắn, mà quần áo trên người hắn cũng ăn mặc chỉnh tề , tuyệt không có dấu hiệu mờ ám nào, cho nên –

Cho nên một màn vừa rồi là do hắn nằm mơ hay sao!

Hắn thật sự không có bị Trình Thành Ngữ thế nào có phải hay không?

Sắc mặt Bình Thụ Bạch trắng bệch tự hỏi tự đáp, hắn là như thế này? Bởi vì, bởi vì..... Nếu Trình Thành Ngữ thực sự có ý đồ vô lễ với hắn, kia, kia..... Hắn tại sao không tiến thêm một bước xâm phạm hắn.....

Bình Thụ Bạch không khỏi tự hỏi, hắn hồi tưởng lại tình cảnh trong mộng, lại một lần nữa xác nhận trong đầu nhớ lại đoạn ngắn đoạn ngắn kia! Trình Thành Ngữ thật sự làm chuyện xấu với hắn, chẳng qua là không có đi vào –

Chưa tiến vào!

Hắn thật sự chưa tiến vào!

Cho nên, kia thật đúng là mộng hay không?

Chính là, hắn là nam tại sao lại có mộng xuân?! Hơn nữa đối tượng là Trình Thành Ngữ nha?!

Bình Thụ Bạch không thể thừa nhận đả kích như vậy, bởi vì, hắn luôn luôn chán ghét Trình Thành Ngữ, chán ghét ánh mắt Trình Thành Ngữ khi nhìn hắn, càng chán ghét hắn mỗi lần đều nói mập mờ nhưng đó không phải nguyên nhân chính.

Hắn không thể xóa bỏ thành kiến ban đầu chán ghét Trình Thành Ngữ, nhưng mà Trình Thành Ngữ quá đáng như thế nào, hắn cũng chỉ dùng lời cợt nhả hắn, mà hắn lại làm chuyện kia trong mộng với Trình Thành Ngữ?

A ~~ không thể nào? Hắn tại sao có ý đồ với Trình Thành Ngữ!

Bình Thụ Bạch nghĩ đến đây, liền che mặt không thể chấp nhận chuyện như vậy.

Hắn thật sự ghê tởm, biến thái như vậy sao, có ý đồ không trong sáng với một nam sinh, hơn nữa, nam sinh kia là em trai hắn!

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì nha? Vì sao hắn biến thành cái dạng này?

Chẳng lẽ – hắn đã thích Trình Thành Ngữ ?!

Không không không! Bình Thụ Bạch nhanh lắc đầu, muốn vứt bỏ suy nghĩ ấy. Hắn là đàn ông, tại sao có thể thích một nam sinh?

Nhất định là, nhất định là..... Nhất định là Trình Thành Ngữ gây họa.

Đúng, chính là Trình Thành Ngữ!

Đều do Trình Thành Ngữ suốt ngày lúc ẩn lúc hiện ở trước mặt hắn, hơn nữa nói chuyện lại mập mờ như vậy, còn nói cái gì thích hắn, nói hắn xinh đẹp, có đôi khi dùng ánh mắt tà khí theo dõi hắn.....

Đúng! Nhất định là như vậy, cho nên hắn mới có thể mơ thấy Trình Thành Ngữ. Hơn nữa ngày hôm qua Trình Thành Ngữ lại đưa đồng sách báo gì đó cho hắn xem.

Nhất định là do đồng hình đó gây họa, hắn nhất định là bởi vì nhìn thấy, cho nên mới có thể mộng xuân nam X nam.

Đúng! Chuyện nhất định là như vậy.

Hắn tuyệt đối không có khuynh hướng như vậy, tuyệt đối không có khả năng có hứng thú với Trình Thành Ngữ. Nếu không có nhiều nguyên nhân như vậy, hắn cũng sẽ không mơ mộng xuân kỳ quái.

Bình Thụ Bạch không ngừng suy nghĩ.

A ~~ Hắn quyết định phải tìm một bạn gái.

14. Chương 14

Bình Thụ Bạch cuối cùng hạ quyết định tìm bạn gái, hắn nghĩ thầm chỉ có như vậy hắn mới có thể rời xa cơn ác mộng đáng sợ Trình Thành Ngữ này.

???

Bình Thụ Bạch dùng thời gian một canh giờ ột người bạn gái, hơn nữa, tin tức này truyền đi cực kỳ nhanh chóng, không đến nửa ngày tất cả học sinh trong trường “Thánh học” đều biết Bình Thụ Bạch nói chuyện yêu đương .

Bình Thụ Bạch nói chuyện yêu đương !

Tin tức này đương nhiên cũng lập tức rơi vào tai Trình Thành Ngữ.

Tại sao có thể như vậy?! Ngày hôm qua học trưởng còn ôm hấn ở trên giường thân thiết.Mà hôm nay lại yêu một cô gái khác!

Trình Thành Ngữ như thế nào cũng không thể chấp nhận đả kích lớn này.

Hấn muốn đi tìm học trưởng để hỏi mọi chuyện.

“Học trưởng, học trưởng –” Trình Thành Ngữ trực tiếp xông vào tầng lầu năm hai, tìm được Bình Thụ Bạch. “Em có chuyện muốn hỏi anh.”

“Hỏi gì?”

“Anh theo em ra đây.” Trình Thành Ngữ không muốn đem chuyện hai người biến thành mọi người đều biết.

“Có chuyện gì thì nói nơi này đi.” Bình Thụ Bạch không chịu ra ngoài với Trình Thành Ngữ!

Nếu Bình Thụ Bạch muốn làm rõ ràng ở trong này,Trình Thành Ngữ sẽ không kiên dè hỏi. “Học trưởng, tất cả mọi người đều nói anh kết giao với Linh Linh,anh biết không?”

“Biết a!” Đây là mục đích của hấn mà!

“Biết?! Vậy sao anh không đứng ra làm sáng tỏ?” Trình Thành Ngữ không thể bỏ qua kháng nghị.

“Làm sáng tỏ cái gì?” Lời nói hôm nay của Trình Thành Ngữ, hấn có nghe có chút không hiểu.

“Làm sáng tỏ mọi chuyện đều là hiểu lầm, làm sáng tỏ anh bản không thích Linh Linh, làm sáng tỏ anh và Linh Linh căn bản là không có kết giao.”

Hấn muốn Bình Thụ Bạch đảm bảo.

“Nhưng mà anh thật sự quen với Linh Linh!” Bắt đầu từ hôm nay trở đi.

“Vì sao nha?”

“Cái gì vì sao?” Hấn muốn quen bạn gái thì có gì lạ?

“Anh vì sao phải quen với Linh Linh?”

“Bởi vì anh thích cô ấy.” Bình Thụ Bạch nói rõ.

“Anh nói lung tung!” Trình Thành Ngữ hoàn toàn không thể chấp nhận đáp án như vậy.

Học trưởng chỉ có thể thích một mình hấn, không thể thích người khác, huống chi tại sai là Linh Linh – “Cô ấy không xinh đẹp, dáng người cũng không đẹp, vừa không thông minh lại không khí chất.....” Trình Thành Ngữ không ngừng dung lời chê bai “Tình địch”.

Nghe xong lời của Trình Thành Ngữ, tất cả nam sinh ở đây đều choáng váng hơn một nửa.

“Người có lầm hay không? Linh Linh là hoa hậu giảng đường nha!” Rất cực có người nhện không được đứng ra nói công đạo thay Linh Linh.

Trình Thành Ngữ mặc kệ Linh Linh là nhân vật như thế nào, dù sao cô ấy can đảm dám quen với học trưởng của hấn, hấn là có thể đưa cô xuống mười tám tầng địa ngục, mãi không siêu sinh.

Hơn nữa, hấn bắt quá nói xấu cô có mấy câu, như vậy đã xem như hấn tâm địa thiện lương .

“Học trưởng,anh không thể thích Linh Linh.” Trình Thành Ngữ quyết định trực tiếp nói rõ.

“Anh thích ai, không cần cậu quản?” Bình Thụ Bạch không thèm để ý đến hấn!

“Nhưng mà em là em trai anh nha! Là tay chân của anh, là người thân duy nhất.” Trình Thành Ngữ nói có chút khoa trương .

Bình Thụ Bạch thật muốn dẫn hấn đi khoa thần kinh để xem đầu óc Trình Thành Ngữ có phải không bình thường không, cái gì là “Hấn là người thân duy nhất”!

“Người thân duy nhất là mẹ, mẹ tôi tên là Đỗ Mẫn Chi.” Bình Thụ Bạch nhin xuống xúc động muốn đánh người.

“Nhưng mà mẹ anh không ở Đài Loan.Ở Đài Loan, em chính là người thân duy nhất nha! Cho nên anh nên nghe em khuyên, tin tưởng lời em nói, cô gái tên Linh Linh căn bản không thích hợp với học trưởng.” Hấn mới thích hợp, nhưng mà hấn không dám thổ lộ tại đây với Bình Thụ Bạch! “Vậy người nào mới thích hợp?” Bình Thụ Bạch muốn nghe hấn nêu ví dụ.

Trình Thành Ngữ vừa nghe,hấn không cần suy nghĩ việc đáng làm thì nên làm: “Là em nha!”

“Cậu!” Bình Thụ Bạch vừa nghe, sắc mặt lập tức trở nên ba hồi trắng ba hồi xanh. “Cậu nói như vậy là có ý gì nha?”

Trí nhớ hấn cũng tự động quay lại, quay lại đến đêm qua hấn mộng xuân.

Tưởng tượng đến hình ảnh mãnh liệt kia, Bình Thụ Bạch lại bắt đầu mặt đỏ tim đập.

Trình Thành Ngữ rất sợ học trưởng biết hấn thích anh thì anh ấy sẽ không để ý đến hấn , cho nên vội vàng giải thích nói: “Ý em nói..... cô gái xứng đôi với học trưởng, phải sùng bái học trưởng giống như em như vậy, thường thức học trưởng,xen học trưởng giống như thần mới được.....”

“Anh không có tốt như vậy.” Bình Thụ Bạch từ trước đến nay đều biết bản thân mình ra sao.

15. Chương 15

“Có có có! Học trưởng chính là tốt như vậy.” Trình Thành Ngữ gật đầu như bấm tỏi.Học trưởng thật vĩ đại không phải người nào cũng có thể so sánh.

Lúc trước không biết học trưởng, hấn Trình Thành Ngữ là người kiêu ngạo không ai bì nổi, hấn chưa từng bội phục quá bất luận kẻ nào, nhưng mà hấn rất sùng bái học trưởng!

“Sùng bái của cậu là mù quáng .” Bình Thụ Bạch một chút cũng không cảm thấy được chính mình vĩ đại như vậy, có thể giống với thần.

“Đúng! Cho dù em là mù quáng sùng bái, nhưng mà – Nếu học trưởng kết giao với cô gái không sùng bái học trưởng giống em,thì cô gái kia chính là không đủ yêu học trưởng.”

Lời của Trình Thành Ngữ có điểm là lạ giống như mang theo một mập mờ, tất cả người chung quanh đều nghe được trong lời Trình Thành ngữ có chuyện vô cùng kỳ quái, nhưng mà không ai hiểu rốt cuộc kỳ quái chỗ nào!

Bình Thụ Bạch nghe thấy lời nói mập mờ của Trình Thành Ngữ lại, hơn nữa lại nói ra trước mặt nhiều người như vậy, mặt hấn lập tức trắng xanh luân phiên, cảm thấy được Trình Thành Ngữ quả thực tìm đến hấn là muốn làm hấn mất mặt trước mọi người .

Bình Thụ Bạch mặt lạnh nói: “Anh muốn kết giao với ai là chuyện của anh, không cần cậu quản.” Dù sao hấn đã quyết định Linh Linh phải là bạn gái hấn.

Trình Thành Ngữ vừa vội vừa giận nói: “Học trưởng –” Hấn còn muốn khuyên học trưởng.

Nhưng sắc mặt Bình Thụ Bạch lại kém tới cực điểm, hấn tức giận rống Trình Thành Ngữ, mắng Trình Thành Ngữ, “Cậu có phiền hay không a? Cậu không biết gì mà chỏ mồm vào không thấy càng thêm phức tạp sao?”

“Em chỉ muốn anh tốt –” Trình Thành Ngữ lo lắng muốn biểu đạt ý trong lòng hẳn.

“Nhưng mà anh một chút cũng không cảm kích, hơn nữa – anh thực chán ghét cậu, cậu biết vì sao anh? Vì em có mắt như mù nha? Chẳng lẽ em hoàn toàn không thấy anh chán ghét cậu sao? Cậu có biết cậu đối với anh càng tốt thì anh cảm thấy cậu như gánh nặng, bởi vì anh không thích cậu sùng bái.....” Bình Thụ Bạch nói hết sức thâm hiểm, ánh mắt cũng thực lạnh lẽo.

Trình Thành Ngữ nghe học trưởng nói thật lâu không trả lời, bởi vì – tuy rằng học trưởng nói không thích, nhưng mà theo ánh mắt học trưởng, hẳn nhìn đến không chỉ là không thích mà thôi, ánh mắt học trưởng thậm chí có thể nói là ghét bỏ !

“Anh thật sự chán ghét em như vậy?” Giọng nói của Trình Thành Ngữ luôn luôn sáng sủa trong nháy mắt chuyển u.

Hắn thậm chí lạnh nhạt nói ra một câu, “Biểu hiện của tôi còn chưa rõ ràng sao?” Hắn dùng ánh mắt hàm chứa khinh thường nhìn Trình Thành Ngữ, vẻ mặt ghét bỏ làm cho người ta nhìn không sót một cái gì.

Ánh mắt hắn giống như là một thanh kiếm, thẳng tắp đâm vào ngực Trình Thành Ngữ.

Tim của Trình Thành Ngữ đang chảy máu –

Khuôn mặt tuần tú trong nháy mắt chuyển sang trắng bệch.

Dường như tất cả mọi người ở đây đều nghĩ Trình Thành Ngữ phải tức giận , phải đại chiến một trận với Bình Thụ Bạch, nhưng lại thấy Trình Thành Ngữ đột nhiên nắm chặt nắm tay, phút chốc xoay người rời đi.

Hắn đi rồi –

Cảm xúc căng thẳng này giờ của Bình Thụ Bạch mới nói lỏng.

Thật ra, hắn cũng không phải thiệt tình muốn nói những lời đó, do – do Trình Thành Ngữ đối với hắn sùng bái làm cho hắn cảm thấy vô lực chống đỡ, hắn thậm chí không biết nên lấy tâm tình gì đối với Trình Thành Ngữ.

Kết giao với Linh Linh là một cách để hắn trốn tránh Trình Thành Ngữ. Nếu chiêu này không có hiệu quả, như vậy Trình Thành Ngữ thật sự có thể tiến vào chiếm giữ trái tim hắn, lưu lại một chỗ nhỏ nhoi trong trái tim hắn.

Bình Thụ Bạch không dám tưởng tượng loại tình huống này, dù sao hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới chính mình sẽ có một ngày thích đàn ông hơn phụ nữ –

Không, hắn tuyệt đối là thích nữ sinh .

Hắn không thể thích Trình Thành Ngữ – Đây là điều Bình Thụ Bạch tự nói với chính mình .

Mà chân tướng sự thật đến tột cùng là như thế nào, ngay cả tim của mình Bình Thụ Bạch cũng gát, người ngoài càng khó nhìn ra hắn đối với Trình Thành Ngữ đến tột cùng là như thế nào.

Trình Thành Ngữ đi rồi, mọi người ngồi xem diễn cũng tán đi , mọi người còn tưởng rằng chuyện này cứ như vậy quên đi, như vậy kết thúc, nhưng lại không ngờ đến buổi chiều cùng một ngày, thánh học lại truyền đến một tin tức kinh thiên động địa.

Buổi sáng còn nói Linh Linh không đẹp, khí chất kém, dáng người lại không chuẩn. Buổi chiều lại thổ lộ muốn quen với Linh Linh.

Trong cùng một ngày, Linh Linh đồng thời được hai đại nhân vật phong vân theo đuổi, tình cảm hưng phấn đến nỗi không thể lấy văn chương để hình dung.

Linh Linh tuy rằng không cho Trình Thành Ngữ câu trả lời chắc chắn, nhưng mà cô nói sẽ suy nghĩ lại lời của Trình Thành Ngữ.

Bình Thụ Bạch đương nhiên biết Trình Thành Ngữ sẽ dĩ làm như thế là vì trả thù chuyện buổi sáng hôm nay hắn gây cho cậu ta nhục nhã, nhưng mà Linh Linh là vô tội ,Trình Thành Ngữ không nên quấy nhiễu Linh Linh.

???

Không nên?!

“Em nghe không hiểu.” Trình Thành Ngữ nghe xong lời chất vấn của Bình Thụ Bạch, quay về nở một nụ cười lạnh. “Em không thấy Linh Linh có gì vô tội, bởi vì –” Trình Thành Ngữ dời ánh mắt sang khuôn mặt tức giận của Bình Thụ Bạch. “Cô ấy không phải bạn gái của anh sao? Tại sao lại chấp nhận lời tỏ tình của em.”

16. Chương 16

“Nhưng mà cậu không thương cô ấy, vì sao phải theo đuổi cô ấy?” Bình Thụ Bạch vạch trọng điểm.

“Anh tại sao biết em không thương cô ấy?” Trình Thành Ngữ hỏi lại Bình Thụ Bạch.

Bình Thụ Bạch cảm thấy được Trình Thành Ngữ căn bản là trợn mắt nói dối “Buổi sáng hôm nay cậu đứng trước một trăm năm mươi bạn học nói xấu Linh Linh, cậu nói cô ấy xấu, còn nói cô ấy không có khí chất.....”

“Có lẽ em yêu chính là cô ấy xấu xí và không có khí chất, không được sao?” Trình Thành Ngữ quyết định, cho dù chết hắn cũng muốn nói cho nó sống lại.

Một câu “Không được sao” làm Bình Thụ Bạch nhất thời cảm thấy á khẩu không trả lời được, dù sao, rau xanh củ cải mỗi người mỗi sở thích, có lẽ người như Trình Thành Ngữ thật sự thích Linh Linh xấu và không khí chất. Tuy rằng Linh Linh tuyệt không xấu, mà khí chất cũng không có kém, nhưng mà Bình Thụ Bạch chính là không tin tưởng Trình Thành Ngữ thật sự thích Linh Linh.

Buổi sáng, thái độ hằn chán ghét Linh Linh rõ ràng như vậy, tại sao đảo mắt một cái, liền thay đổi một trăm tám mươi độ trở nên chung tình và thích Linh Linh?

“Được, anh không tranh với cậu, anh chỉ hỏi cậu một câu, cậu thật sự thích Linh Linh sao?” Nếu Trình Thành Ngữ nói là thích, hắn lập tức quay đầu bước đi, không hề quản chuyện hắn nữa.

Ánh mắt nóng rực của Trình Thành Ngữ nhìn chằm chằm Bình Thụ Bạch hơn nửa ngày, mới cắn răng trả lời: “Không thương, không thích, ghét cay ghét đắng.”

Bởi vì Linh Linh dám đoạt học trưởng hắn yêu thích.

Bình Thụ Bạch khó hiểu, Trình Thành Ngữ nháo là như vậy muốn làm cho Linh Linh khó xử.

“Tha cô ấy.” Bình Thụ Bạch nói thay Linh Linh.

“Không.”

“Vì sao?”

“Bởi vì anh thích cô ấy.” Trình Thành Ngữ nói cho cùng là không cam lòng.

“Bởi vì anh thích cô ta, cho nên em theo đuổi cô ấy, đây là đạo lý gì?” Bình Thụ Bạch dường như giận quá hóa khùng. “Chẳng lẽ chỉ cần là anh thích, em đều đoạt lấy sao?”

“Đúng.” Trình Thành Ngữ nói thản nhiên không kiêng kỵ. “Chỉ cần là anh thích, em đều đoạt.”

“Tại sao?” Hắn rốt cuộc đắc tội với cậu ta khi nào nha ?

“Bởi vì anh không thương bọn họ, bọn họ không thích hợp với anh.” Trình Thành Ngữ trong miệng “Bọn họ” ý nói về mọi người, mặc kệ nam nữ, dù sao chỉ cần không phải hắn Trình Thành Ngữ, người khác đừng mơ đụng đến học trưởng.

Học trưởng chỉ có thể là của hắn.

Trong mắt Trình Thành Ngữ lóe lên kiên định làm Bình Thụ Bạch không biết như thế nào, Bình Thụ Bạch còn tưởng rằng Trình Thành Ngữ chính là muốn trả thù chuyện buổi sáng hắn làm Trình Thành Ngữ mất mặt, cho nên mới đối nghịch với hắn.

“Cậu tự tin như vậy sao? Thực nghĩ chỉ cần là tôi thích, cậu sẽ đoạt đi?” Bình Thụ Bạch không khỏi tò mò hỏi.

“Em có tiền hơn anh.” Trình Thành Ngữ vạch trọng điểm đầu tiên.

“Cảm tình không phải dùng tiền tài để so sánh.”

“Em mặc kệ! Dù sao chỉ cần để em biết anh theo đuổi người nào, em sẽ lập tức theo đuổi người kia.”

Trình Thành Ngữ dường như sắp tức Bình Thụ Bạch tức tới tuyệt cảnh.

Bình Thụ Bạch tức giận đến thật lâu nói không ra lời, thật ra hắn đối với Linh Linh cũng không có cảm tình gì. Trình Thành Ngữ muốn cướp, muốn đoạt, đối với hắn mà nói, vốn không có ảnh hưởng. Nhưng mà hắn chán ghét thái độ gây sự của Trình Thành Ngữ.

“Cậu đừng cho rằng cậu có thể khống chế cuộc sống của tôi, cậu phải biết rằng, chó con nóng nảy cũng sẽ nhảy tường, huống chi là người.” Hắn rốt cục nói thẳng ra.

.....

“Vậy là ý gì?”

“Ý là anh tuyệt đối không để cậu khống chế. Nhà họ Trình có tiền là chuyện của các người, từ hôm nay trở đi, anh rời khỏi Trình gia.”

Bình Thụ Bạch không chịu ở chung mái nhà với người giả nhân giả nghĩa.

Hôm nay, hắn mới chính thức thấy rõ Trình Thành Ngữ là loại người như vậy, có thể bình thường ra vẻ đáng yêu, giống cái đứa bé dễ chịu. Có ai có thể dự đoán được Trình Thành Ngữ sẽ có một ngày, đột nhiên thần kinh không bình thường, thú tính nổi lên, làm ra chuyện người ta không ngờ đến?

Cho nên hắn lập tức quay đầu đi về Trình gia, chuẩn bị thu thập hành lý.

Trình Thành Ngữ căn bản không có dự đoán được sự tình sẽ chuyển biến đến cục diện như vậy, hắn vốn chỉ muốn ngăn cản chuyện yêu đương của học trưởng, không để học trưởng yêu người khác mà thôi, nhưng ...hắn không muốn bức học trưởng bỏ nhà đi nha!

“Anh không thể đi.”

17. Chương 17

Trình Thành Ngữ đi theo phía sau Bình Thụ Bạch chạy về nhà, đầu liền là đem hành lý Bình Thụ Bạch vứt trên mặt đất, không cho hắn thu thập đồ vật này nọ, rời khỏi Trình gia.

“Trình Thành Ngữ, cậu dựa vào cái gì hạn chế của tự do của tôi?” Bình Thụ Bạch thật sự tức giận, Trình Thành Ngữ tốt nhất đừng tưởng rằng hắn là con cọp không phát uy, liền cho hắn là con mèo bệnh.

“Em không có hạn chế tự do của anh, em chỉ không muốn anh rời đi.” Trình Thành Ngữ nói ra lời tận đáy lòng.

“Chân là của tôi, tôi muốn đi đâu thì đi, cậu không muốn không cho phép là chuyện của cậu.” Bình Thụ Bạch tức giận đến nhặt quần áo bị Trình Thành Ngữ ném trên mặt đất đem nhắt từ cái quần cái áo lượm lên.

Nhưng hắn mới ném vào, Trình Thành Ngữ liền làm càn lấy tất cả quần áo ném ra ngoài, còn dung chân giẫm lên.

“Trình Thành Ngữ!” Bình Thụ Bạch hồn hể rống hần.

Trình Thành Ngữ cũng không chịu yếu thế rống trở về, “Em không muốn anh rời đi.”

Đến cuối cùng, hai người bọn họ quả thực là so ai lớn tiếng hơn.

Bọn họ trợn mắt nhìn nhau, không ai nhường ai.

Nhưng khí thế của Bình Thụ Bạch so với Trình Thành Ngữ thiếu một chút, cuối cùng, hần đành phải nhận thua, coi như hần sợ tên điên Trình Thành Ngữ này, hần không thèm lấy hành lý? .

Bình Thụ Bạch đạp qua túi đựng quần áo, đạp qua quần áo trên mặt đất, nện bước, nổi giận dùng dưng đi ra ngoài.

Trình Thành Ngữ luống cuống.

Xong rồi! Học trưởng cái gì cũng không để ý, chính là muốn rời khỏi hần, việc này, này..... Làm thế nào mới tốt?

Trình Thành Ngữ hoảng sợ xoay quanh vòng, mắt thấy Bình Thụ Bạch sẽ ra cánh cửa, sẽ rời khỏi Trình gia

Làm sao bây giờ?

Trình Thành Ngữ như bị cái gì xúi bẩy, thuận tay cầm bình hoa cổ mà cha hần yêu thích, vài bước xa đi về phía trước, sau đó ném tới cái ót của Bình Thụ Bạch.

Bình Thụ Bạch nhất thời cảm thấy đầu của hần đã bị thương nặng, nhìn lại, chỉ thấy trong tay Trình Thành Ngữ còn cầm hung khí.

Trình Thành Ngữ lập tức đập thêm một cái, trực tiếp đập vào sau ót Bình Thụ Bạch.

“Cậu” Mới nói một chữ “Cậu”, trước mắt Bình Thụ Bạch tối sầm, thân thể mềm nhũn, ngồi phịch ở sàn nhà, hôn mê bất tỉnh.

“Em không phải cố ý Là, là anh không nghe lời em khuyên..... Em bảo anh đừng đi ,anh lại không nghe, cho nên..... Cho nên em mới lỡ tay.....” Trình Thành Ngữ cũng hiểu được mình xuống tay quá nặng, nhưng mà ai bảo hần không tốt, không nghe lời hần.

“Nếu anh nghe lời em không đi, thì em sẽ không đập anh , thật sự.” Trình Thành Ngữ ngồi xổm bên cạnh người Bình Thụ Bạch, nhỏ giọng nói xin lỗi, nói hần thật sự không phải cố ý.

.....

Trình Thành Ngữ ở trong phòng đi đến đi lui .

Hần rất cuộc nhẹn không được , hần hôm nay nhất định phải hỏi học trưởng, xem trong lòng học trưởng nghĩ như thế nào ? Hần muốn hỏi học trưởng đến tột cùng có thích hần hay không?

A!

Trình Thành Ngữ đột nhiên dừng lại cước bộ nôn nóng, đột nhiên nghĩ đến, như vậy đến hỏi học trưởng có thể rất đường đột hay không, có quá cắt không?

Nếu học trưởng vẫn giống như trước chán ghét hần, bây giờ nhắc tới vấn đề “Có thích hay không” này, có thể chữa tốt thành xấu hay không, lỡ như học trưởng tức giận, thậm chí không để ý tới hần?

Nhưng mà – hần không hỏi lại rất khó chịu, bởi vì ấn tượng của học trưởng đối với hần vẫn như trước rất kém, như vậy – hiện tại hần bệnh cũng tốt lắm!

Nhưng học trưởng vì sao vẫn không rời đi nha? Đúng rồi! Học trưởng tại sao không đi?

Trước kia hần còn hoài nghi thân thể học trưởng suy yếu cho nên mới chăm sóc hần, nhưng tình huống hiện tại không giống nha! Hần sớm khôi phục sức sống mạnh như hổ?

Nếu như vậy, học trưởng tại sao còn không đi nha?

Trình Thành Ngữ cảm thấy rất phiền, rất rất phiền! Bởi vì học trưởng cũng không chịu chủ động nói với hắn, giải nghĩa, mà hắn lại không dám tùy tiện nói bậy.

A – Hắn sắp điên rồi!

Không được! Hôm nay hắn nhất định phải hỏi ra nguyên do, cùng lắm thì hắn lại bị học trưởng chán ghét, lại bị học trưởng nói ghê tởm một lần nữa, biến thái, hắn thậm chí có thể chờ học trưởng muốn bỏ đi, sẽ đánh học trưởng ngất xỉu, trối học trưởng lại cũng được, dù sao, hôm nay hắn phải điều tra ra manh mối, hắn mới cam tâm.

Trình Thành Ngữ rất có khí phách lao đi.

Bình Thụ Bạch vừa mới từ bên ngoài trở về, vừa vào cửa, hắn liền nhìn đến Trình Thành Ngữ rất sức sống đi ra. “Cậu làm gì vậy? Ăn trúng hỏa dược sao?” Hắn lạnh lạnh hỏi.

Khí thế của Trình Thành Ngữ nhất thời giảm bớt nhất hơn phân nửa.

Bình Thụ Bạch biết Trình Thành Ngữ rất cục nịnh không được muốn hỏi hắn, nhưng hắn vẫn tàn nhẫn không chủ động nói cho Trình Thành Ngữ, hắn liền càng muốn thì hắn càng không nói, đùa với Trình Thành Ngữ, nhìn dáng vẻ nóng vội vạn phần của hắn.

Trình Thành Ngữ áp úng gọi một tiếng, “Học trưởng –”

“Chuyện gì?”

“Em có thể hỏi anh một vấn đề được không?” Hắn hèn mọn hỏi.

“Không thể.” Bình Thụ Bạch lại nói như đinh đóng cột cắt đứt hy vọng của hắn.

“A – vì sao?”

“Bởi vì ta không muốn nghe.”

“Nghe một chút đi! Em chỉ hỏi một câu, được không?” Trình Thành Ngữ dường như là ở cầu Bình Thụ Bạch.

“Không.”

“Chỉ một câu, chỉ một câu –” Trình Thành Ngữ đưa ngón trỏ dựng thẳng lên, lần nữa cam đoan hắn chỉ hỏi một vấn đề nho nhỏ mà thôi.

Bình Thụ Bạch nhìn ngón tay thon dài của hắn, nhìn dáng vẻ vội vàng của hắn, có điểm muốn cười lại nịnh xuống, cuối cùng đành phải trả lời, “Được rồi –”

“A ~” Trình Thành Ngữ không khỏi vui vẻ hoan hô.

“Bất quá – cũng chỉ có thể hỏi một đề.” Hắn đặc biệt ân chuẩn Trình Thành Ngữ một chút quyền lợi.

“Được được được!” Trình Thành Ngữ nghe xong, vội vàng gật đầu như bằm tỏi, hắn thật cẩn thận hỏi han: “Học trưởng, anh...anh có thích em chút nào không?” Hắn chẳng những hỏi, còn quan sát sắc mặt của Bình Thụ Bạch.

Hắn không nghĩ tới học trưởng sau khi nghe xong vấn đề của hắn, sắc mặt phi biến, hơn nữa, còn dùng ánh mắt hung hăng trừng hắn một cái, làm hại Trình Thành Ngữ vội vàng giải thích nói: “Em chỉ hỏi một chút! Chỉ hỏi một chút.” Hắn dùng ngón tay so ra một khoảng cách rất nhỏ, nhấn mạnh thực không nhiều lắm.

Hắn chỉ cầu Bình Thụ Bạch có một chút thiện cảm với hắn là được, thật sự chỉ cần có một chút, hắn liền thỏa mãn.

Thấy cậu ta cẩn thận lấy lòng hắn, không dám chọc giận hắn.....

18. Chương 18

Hắn phát hiện Trình Thành Ngữ thật sự thích hắn....

Trình Thành Ngữ mở to đôi mắt - trông mong chờ đáp án Bình Thụ Bạch.

Chờ Bình Thụ Bạch gật đầu một cái, mây đen trên mặt Trình Thành Ngữ mới tản ra không trung, Trình Thành Ngữ cười giống như ánh mặt trời.

Bình Thụ Bạch ghét nhất nhìn hắn cười sáng lạn đến như thế.

Hắn có ý xấu chọc Trình Thành Ngữ nên cố ý nhấn giọng, “Nhưng chỉ có một chút!” Hắn dùng ngón tay học theo Trình Thành Ngữ đưa ra một khoảng cách nho nhỏ.

Trình Thành Ngữ căn bản không thêm để ý một chút kia. “Dù sao học trưởng cũng yêu thích em như vậy là được, bởi vì hôm nay một chút, ngày mai lại một chút, ngày một thêm một chút, tích lũy tháng ngày, học trưởng sẽ càng lúc càng thích em!”

“Cậu ít nói si nói mộng đi, ý của tôi là một chút thì chính là một chút, không thể tích lũy theo tháng ngày, tích cát thành tháp, biến thành rất thích, rất thích cậu.” Bình Thụ Bạch tàn nhẫn phá vọng tưởng của Trình Thành Ngữ.

Bất quá, Trình Thành Ngữ một chút cũng không để ý, bởi vì – học trưởng đã nói thích hắn nha –

Trình Thành Ngữ cười đến ngu ngốc rồi a.

Bình Thụ Bạch mặc kệ hắn, muốn hắn đi nấu cơm .

Trình Thành Ngữ lại đi vào phòng bếp nhìn học trưởng nấu cơm, xào rau.

“Học trưởng –” Trình Thành Ngữ nhịn không được lại khuyên Bình Thụ Bạch: “Anh mặc tạp dề được không?” Trình Thành Ngữ như là rất thích nhìn dáng vẻ Bình Thụ Bạch mặc tạp dề.

Vì bên tai thanh tĩnh, Bình Thụ Bạch không nói câu nào, cầm lấy tạp dề mặc vào.

Mặc vào, mặc vào a! Trình Thành Ngữ thật sự muốn thét chói tai, bởi vì, học trưởng chẳng những không có mắng hắn biến thái, cũng không có mắng hắn thần kinh, ngược lại cầm lấy tạp dề trực tiếp mặc vào.

Oa – đây là không phải đại biểu cho học trưởng đang nói dối. Thật ra, học trưởng không phải chỉ có thích hắn một chút, học trưởng là rất thích, rất thích hắn nha?

“Học trưởng –” Trình Thành Ngữ lại ở gọi Bình Thụ Bạch.

Bình Thụ Bạch không nghĩ tới chính mình ngay cả nấu cơm cũng không yên bình, tức giận đến lập tức đem cái nồi ném, quay đầu lại trừng mắt Trình Thành Ngữ hỏi: “Cậu rốt cuộc còn muốn nói cái gì , muốn hỏi , phiền toái cậu nói rõ một lần, hỏi rõ ràng, không cần lúc tôi đang nấu cơm, cậu lại chạy bên tai thẳng lái nhai, phiền muốn chết.”

Bình Thụ Bạch cũng không trình khuôn mặt hòa nhã cho Trình Thành Ngữ nhìn.

“Học trưởng rất hung ác!” Trình Thành Ngữ nho nhỏ nói thầm một tiếng

“Cậu rốt cuộc muốn nói gì?” Bình Thụ Bạch không đành lòng nhìn hắn ủy khuất như vậy, đành phải thả lỏng ngữ khí.

Trình Thành Ngữ lúc này mới khôi phục tươi cười, da mặt dày hỏi Bình Thụ Bạch, “Học trưởng, anh cho em làm bạn gái anh được không?”

“Cậu nói cái gì? Nói lại lần nữa xem!” Bình Thụ Bạch thề, nếu Trình Thành Ngữ dám hồ ngôn loạn ngữ, hắn sẽ dùng dao chém chết hắn, xem Trình Thành Ngữ từ nay về sau còn dám nói hưu nói vượn không?

Trình Thành Ngữ không dám đi khiêu khích Bình Thụ Bạch tức giận, hắn đổi cách nói, “Học trưởng, em làm bạn gái của anh được không?” Hắn tuyệt không để ý chính mình làm nam sinh hay là nữ sinh, chỉ cần có thể làm tình nhân của học trưởng, hắn cũng đã cảm thấy thực vui vẻ .

“Được không?” Trình Thành Ngữ giống cún con, trên mặt nở nụ cười lấy lòng.

Bình Thụ Bạch cố gắng làm vẻ mặt tức giận muốn Trình Thành Ngữ cũng giận, nhưng khi hắn nhìn thấy dáng vẻ Trình Thành Ngữ cười muốn lấy lòng hắn, hắn liền muốn tức giận cũng không được.

“Học trưởng –”

“Cậu để tôi suy nghĩ một chút.” Bình Thụ Bạch khó xử đưa ra giới hạn thấp nhất.

Suy nghĩ! Suy nghĩ! Học trưởng muốn suy nghĩ cho hắn!

“Yeah!” Trình Thành Ngữ thét chói tai lớn tiếng hoan hô.

Bình Thụ Bạch nhanh chóng nhấn mạnh nói: “Tôi chỉ nói suy nghĩ, chưa nói đồng ý nha.”

“Nhưng anh phải suy nghĩ nhiều nha!” Vào ngày hôm nay lúc trước, học trưởng nói lời này là không thể nào, kiếp sau cũng không có khả năng, vĩnh viễn cũng không thể. Mà hiện tại học trưởng lại nói để suy nghĩ, hắn chịu suy nghĩ nha!

Trình Thành Ngữ cảm xúc hưng phấn kéo dài đến bữa cơm tối, hắn hôm nay ăn nhiều hơn hai chén cơm!

???

“Cậu không cần liếc trộm tôi nữa đâu.” Đây là lần Bình Thụ Bạch phát hiện Trình Thành Ngữ xem TV không nhìn màn hình, khoe mắt lên nhìn hắn, hắn rất cực nhọc không được bùng nổ, mở miệng cảnh cáo Trình Thành Ngữ.

“Cậu rốt cuộc muốn làm gì, nói thẳng đi nha, không cần lén lút, làm hại ta giống như cậu bị thần kinh.”

“Học trưởng –”

Trình Thành Ngữ phát ra giọng nói tiêu chuẩn có việc muốn nhờ.

Bình Thụ Bạch cũng không phải ngu ngốc, vừa nghe thì biết Trình Thành Ngữ lại không an phận suy nghĩ lung tung.

“Tôi không cần.”

“Nhưng mà người ta chưa nói muốn làm gì nha! Học trưởng, anh tại sao có thể nghe cũng chưa nghe mà nói không cần?” Trình Thành Ngữ đẹp miệng, muốn làm dáng vẻ đáng thương kháng nghị.

“Không cần giả đáng thương, bởi vì giả đáng thương cũng như vậy thôi.” Hắn mới không dễ dàng mắc mưu.

“Học trưởng, anh nghe một chút thôi! Một chút là xú thôi –” Trình Thành Ngữ kéo góc áo Bình Thụ Bạch.

Bình Thụ Bạch chỉ cảm thấy Trình Thành Ngữ làm nũng với hắn, nhưng không biết là có gì không ổn.

Trình Thành Ngữ biết đây là biểu hiện học trưởng dần dần chấp nhận hắn, cho nên, hắn liền được voi đòi tiên.

“Học trưởng – được không? Nghe một chút, một chút là được. Nếu anh mất hứng, em đây đừng nói, thật sự.”

Trình Thành Ngữ còn gơ tay thề với Bình Thụ Bạch.

Dù sao thời điểm hắn thề, tay kia len lén để phía sau, thần linh sẽ không tin tưởng hắn Trình thành ngữ vừa rồi phát ra lời thề.

“Học trưởng –”

“Được rồi, được rồi!” Bình Thụ Bạch bị Trình Thành Ngữ phiền không chịu nổi, đành phải thỏa hiệp, xem Trình Thành Ngữ sẽ nói như thế nào? “Cậu nói đi!”

“Học trưởng, em phát hiện môi của anh rất đẹp nha –”

“Cám ơn.”

“Vậy anh cho em hôn một chút được không?” Trình Thành Ngữ lớn mật đưa ra yêu cầu.

Bình Thụ Bạch bị tức chết, thuận tay lấy một cái gối ôm ném về phía Trình Thành Ngữ.

Trình Thành Ngữ nhanh tay lẹ mắt ôm cái gối đang bay tới, cầu xin Bình Thụ Bạch: “Chỉ một chút được không! Được không? Em thật sự thích anh không! Anh cũng biết muốn ôm lại không được ôm, muốn hôn lại không được hôn như vậy quá đau quá khổ, quá đau khổ.....”

Trình Thành Ngữ nhanh chóng nhăn khuôn mặt tuần tú, đáng vẻ giống như rất đau khổ.

“Học trưởng –” Trình Thành Ngữ không ngừng lên tiếng yêu cầu hân.

Bình Thụ Bạch không thể kiên trì đến cùng, hân cau mày hỏi: “Chỉ một chút?”

Trình Thành Ngữ gật đầu mạnh nói: “ỪM ~~chỉ một chút.”

“Được rồi!” Bình Thụ Bạch đáp ứng không được tự nhiên xoay người .

Trình Thành Ngữ lập tức không chút khách khí nhào tới, nhắm ngay miệng Bình Thụ Bạch, giống ác hổ áp Bình Thụ Bạch nằm xuống ghế sofa. Bình Thụ Bạch không nghĩ tới Trình Thành Ngữ sẽ thô lỗ như vậy, nhất thời sợ tới mức trợn mắt há hốc mồm, hân tự nhiên khẽ nhếch miệng, Trình Thành Ngữ liền thừa dịp khe hở nho nhỏ, đưa đầu lưỡi chính mình lặng lẽ đưa vào địch doanh, đối với địch nhân vừa mút vừa hút, làm Bình Thụ Bạch muốn thở cũng không thở được.

19. Chương 19

Cho đến Trình Thành Ngữ buông hân ra, Bình Thụ Bạch chỉ tay vào mũi Trình Thành Ngữ tiếp nói “Cậu ”.

“Cậu, cậu, cậu..... Cậu tại sao đưa đầu lưỡi vào nha?”

“Người ta đã được sự đồng ý của anh nha!” Trình Thành Ngữ chạy nhanh đến giải thích.

“Tôi chỉ nói cho cậu hôn một chút.” Hân nhớ rõ rất rõ ràng.

“Em chỉ hôn một chút mà thôi!” Người ta vừa rồi không có hôn người thứ hai, Trình Thành Ngữ nói hợp tình hợp lý.

Bình Thụ Bạch quả thực tức giận. “Hôn một chút tại sao vươn đầu lưỡi ra?”

“Không vươn đầu lưỡi làm sao hôn? Em sẽ không hôn.” Trình Thành Ngữ nói vô lại.

“Không! Đần muốn chết.” Bình Thụ Bạch tức giận đến tự mình làm mẫu cho Trình Thành Ngữ nhìn, hân đưa một tay giữ đầu Trình Thành Ngữ, sau đó cúi miệng xuống hôn lên môi hân.

Mặc dù hôn vẫn bình thường, một chút tình cảm mãnh liệt cũng không có, nhưng Trình Thành Ngữ vô cớ vô cớ được học trưởng hôn, quả thực là mặt mày mừng rỡ, sau đó kéo tay Bình Thụ Bạch nói: “Học trưởng, anh quá lợi hại! Anh không có vươn đầu lưỡi nhưng làm tim em đập thật mạnh nha! Anh sờ sờ, anh sờ sờ thử xem –”

Trình Thành Ngữ cũng không quản Bình Thụ Bạch chó chịu sờ hay không, cầm lấy tay Bình Thụ Bạch hướng về phía ngực hân.

Tim hân đập thành thịch, thật sự là rất nhanh.

Bàn tay Bình Thụ Bạch như là đụng tới nơi dẫn điện, đầu ngón tay giống như đụng phải điện, làm cho hân ngực chấn động, hân cuống quýt bỏ tay Trình Thành Ngữ ra, không muốn gặp mặt hân.

Trình Thành Ngữ cũng không có phát hiện Bình Thụ Bạch khác thường, chẳng qua muốn hỏi học trưởng có nghe thấy không, “Anh đụng đến không? Có phải đập rất nhanh hông?”

“Đúng, đúng!” Bình Thụ Bạch cảm thấy Trình Thành Ngữ phiền muốn chết, hân không hiểu được tim đập nhanh không tốt sao, Trình Thành Ngữ làm sao vui như vậy?

“Học trưởng –” Trình Thành Ngữ lại gọi Bình Thụ Bạch.

Bình Thụ Bạch vừa nghe đến thanh âm này, loại ngữ điệu này, cả người đều cảm thấy sồn tóc gáy. “Cậu lại muốn làm cái gì?”

“Anh cho em sờ một chút được không?”

“Không!” Bình Thụ Bạch dường như là thét chói tai cự tuyệt.

“Nhưng mà anh vừa mới sờ soạng em.”

“Đó là cậu lôi kéo tay của tôi, để cho tôi sờ.” Bằng không, hắn sẽ không đụng đến cậu ta nha.

“A, Vậy anh cũng kéo tay em đi, anh cũng cho em sờ một chút.” Như vậy mới “Có qua có lại” nha!

Bình Thụ Bạch trong lòng mắng Trình Thành Ngữ bị điên. “Anh không kéo tay cậu, cũng không cho cậu sờ đâu!”.

“Học trưởng, được rồi! Anh không cần nhỏ mọn như vậy –” Trình Thành Ngữ không ngừng van hắn.

“Không được.” Bình Thụ Bạch không cần suy nghĩ liền cự tuyệt. “Chuyện này không thể thương lượng.”

“Không cần cự tuyệt nhanh như vậy! Anh thử suy nghĩ thử xem, em sẽ cho anh thời gian suy nghĩ.”

“Không cần lo lắng, anh sẽ không đáp ứng yêu cầu này của cậu.” Bình Thụ Bạch nói như đinh đóng cột.

“Em chỉ muốn sờ một chút, một chút mà thôi.” Trình Thành Ngữ lại ra chiêu bài với hắn, lại đưa tay làm khoảng cách chút xíu.

Lúc này đây, Bình Thụ Bạch cho dù chết cũng không chịu mắc mưu.

Hắn lập tức hôn một chút, lập tức sờ một chút, ai biết chờ hắn sờ soạng một chút lúc sau, Trình Thành Ngữ lại nghĩ ra cái gì một chút nữa nha?

Một chút lại thêm một chút, hắn sẽ nhanh thất thân nha!

“Không cần, mặc kệ là hôn một chút hay là ôm một chút, sờ một chút, em cũng không muốn.” Trình Thành Ngữ nghĩ cũng đừng nghĩ.

“Nhưng mà em rất muốn!”

“Cậu muốn là chuyện của cậu.”

“Học trưởng, thật tàn nhẫn! Anh xem học đệ chịu thống khổ như vậy, anh lại ngay cả một chút trắc ẩn cũng không có. Em vừa mới được mười sáu tuổi, vẫn là tiểu tử nam nha! Người ta vì anh bảo vệ cho thân trong sạch lâu như vậy, anh ngay cả cho người ta sờ một chút cũng không chịu!” Trình Thành Ngữ mắng Bình Thụ Bạch thật keo kiệt.

“Cái gì keo kiệt! Em cho là chỉ có em vẫn là xử nam sao? Học trưởng của cậu là tôi đã mười bảy tuổi, tôi còn không có oán tôi là xử nam, cậu oán cái gì?” Bình Thụ Bạch không đánh đã khai.

“Cái gì? Học trưởng, anh cũng là xử nam!” Trình Thành Ngữ cảm thấy rất kinh ngạc.

Bình Thụ Bạch nhìn vẻ mặt của Trình Thành Ngữ như thế, trong lòng thật sự rất không thích.

“Như thế nào? Tôi là xử nam, em không vừa lòng phải không?”

“Không không không! Em vui mừng còn không kịp, tại sao có chuyện không hài lòng học trưởng?! Học trưởng, anh không phải vì em, cho nên mới chậm chạp dăng ra lần đầu tiên của anh chứ?” Nếu là thật ngay cả trong mộng hắn cũng cười nha!

“Cậu suy nghĩ nhiều quá đi?” Bình Thụ Bạch thật sự chịu không nổi dáng vẻ tự kỷ của Trình Thành Ngữ.
“Tôi mới thích cậu gần đây, làm sao có thể –”

Bình Thụ Bạch phút chốc cảm thấy, bởi vì, hắn đột nhiên nói cái gì nha?

Mà vẻ mặt Trình Thành Ngữ lúc này giống như con mèo đi trộm đồ, cười giống kẻ trộm .“Em nghe được rồi _”

“Nghe được thì nghe, nếu tôi dám thích cậu, sẽ không sợ có người biết.” Bình Thụ Bạch làm bộ như không cần, Thật ra – hẳn là để ý , hẳn căn bản là không nghĩ cho Trình Thành Ngữ biết hẳn thích sớm như vậy.

Trình Thành Ngữ vừa nghe học trưởng có ý với hẳn,cho nên hành vi của hẳn càng liều lĩnh .

20. Chương 20

“Học trưởng, anh đã thích em, em cũng thích anh, vậy anh để em sờ một chút có gì đâu nha? Các cặp tình nhân thường sờ đông sờ tây, đây là chuyện bình thường!” Hẳn muốn động thủ!

“Tôi với cậu cũng không phải tình nhân.”

“Nhưng anh nói anh thích em.”

“Chỉ có một chút.” Bình Thụ Bạch nhanh chóng giải thích.

“Một chút cũng là thích!” Vì để được Bình Thụ Bạch,Trình Thành Ngữ lập tức hiện ra bản tính xấu.

“Cậu thật sự không thấy mất mặt à!”

“Em thích anh, anh còn nói em như vậy!” Trình Thành Ngữ nhanh chóng giả bộ đáng thương, ý đồ câu dẫn lòng trắc ẩn của Bình Thụ Bạch.

“Không cần giả bộ,anh sẽ không mắc mưu cậu.” Bình Thụ Bạch lại cự tuyệt.

Hẳn tuyệt không thể chấp nhận hành vi thân mật Trình Thành Ngữ đối với hẳn, chuyện hẳn chấp nhận tình cảm của Trình Thành Ngữ là một chuyện, nhưng mà phát sinh quan hệ thân mật lại là một chuyện khác,tình cảm hẳn đối với Trình Thành Ngữ còn chưa xác minh, làm sao có thể tùy tiện để cho Trình Thành Ngữ sờ?

“Cậu muốn nghĩ cũng đừng nghĩ.” Bình Thụ Bạch cảnh cáo Trình Thành Ngữ.

Nhưng trình thành ngữ căn bản là nghe không lọt.

Hẳn vẫn là rất muốn, rất muốn, rất muốn.....

.....

Lúc nửa đêm Trình Thành Ngữ lén mò vào phòng Bình Thụ Bạch, còn rón ra rón rén cởi bỏ áo và quần Bình Thụ Bạch.

May là hẳn đã có một kinh nghiệm lén lút, cho nên lúc này cởi đặc biệt thuận tay. Lần này hẳn không hạ mê được với học trưởng, nhưng chỉ cần hẳn nhẹ tay, học trưởng sẽ không tỉnh lại.

Trình Thành Ngữ cởi tất cả quần áo trên người Bình Thụ Bạch ra, mà Bình Thụ Bạch thật sự không có tỉnh lại.

Trình Thành Ngữ quỳ gối bên cạnh Bình Thụ Bạch, lén cười.

“Học trưởng, anh thật sự quá đẹp! Em vẫn muốn nhìn nơi này của anh.....”

Tư thế quái dị làm Bình Thụ Bạch nhanh chóng tỉnh giấc .

Hẳn vừa tỉnh, liền phát hiện quần áo chính mình đều bị cởi hết, hơn nữa, Trình Thành Ngữ còn quỳ giữa hai chân hẳn.

“Trình Thành Ngữ, cậu đang làm cái gì?” Thật sự là muốn chết!

“Em đang nhìn học trưởng a!” Trình Thành Ngữ một chút thẹn thùng đều không có.

“Vậy tại sao cởi quần áo của tôi?” Không sợ hán sẽ cảm lạnh sao?

“Bởi vì em thích nhìn dáng vẻ học trưởng không mặc quần áo.” Trình Thành Ngữ nói thực ra.

“Cậu là sắc lang a!” Bình Thụ Bạch tức giận mắng Trình Thành Ngữ không biết xấu hổ.

Trình Thành Ngữ cũng không để ý, nhưng mà – ánh mắt hán trong nháy mắt chuyển sang mê ly, nghi hoặc.

“Cậu nhìn như vậy là có ý gì?” Bình Thụ Bạch cũng nhìn ra ánh mắt Trình Thành Ngữ không bình thường.

“Học trưởng, anh bị em cởi hết quần áo, cũng rất vui vẻ đúng không?”

“Cậu ở đó nói bậy bạ gì đó?” Hán thật muốn đánh người .

“Nhưng mà –” Trình Thành Ngữ chỉ vào quần sịp của Bình Thụ Bạch, nói cho Bình Thụ Bạch biết hán rất hưng phấn.

Bình Thụ Bạch đích thật đã động tình, nhưng mà đó là bởi vì đàn ông vốn cũng rất dễ dàng xúc động, “Chuyện này không liên quan đến hưng phấn hay không, người làm cho ta đứng lên nha.” Hán giãy dụa.

Nhưng Trình Thành Ngữ cũng không để cho hán như ý nguyện.

Hán muốn nhìn thân thể học trưởng, muốn chạm đến hán.

Trình Thành Ngữ tiếp tục đè lên Bình Thụ Bạch, đổi tư thế mập mờ nói chuyện với hán. “Học trưởng, anh để cho em sờ sờ đi! Em cam đoan anh sẽ thực thoải mái.”

Bình Thụ Bạch nhịn không được rên rĩ.

Trình Thành Ngữ nở nụ cười. “Về mặt của học trưởng thật gợi cảm, làm cho người ta thật sự nhịn không được muốn ăn sạch anh –” Trình Thành Ngữ không ngừng nói lời mập mờ.

Bình Thụ Bạch nghĩ hán hay nói giỡn, không nghĩ tới Trình Thành Ngữ thật ăn hán.

???

Bình Thụ Bạch nằm ở trên giường cả buổi sáng , mà Trình Thành Ngữ muốn Bình Thụ Bạch nghỉ ngơi nhiều, cho nên đi học xin phép cho học trưởng nghỉ.

Buổi chiều,Trình Thành Ngữ về nhà, còn đi đến công ty bách hóa mua một ít đồ vật này nọ. Về đến nhà đã muốn bảy giờ rưỡi .

Bình Thụ Bạch đã sớm chuẩn bị cho bữa tối, Trình Thành Ngữ nhìn rất cảm động. “Học trưởng, anh đau như vậy còn xuống bếp nấu đồ ăn cho em,Thành Ngữ rất cảm động nha! Thành Ngữ không có gì báo đáp, chỉ đành lấy thân báo đáp –” Trình Thành Ngữ vui vẻ đi về phía Bình Thụ Bạch.

Bình Thụ Bạch nhanh tay lẹ mắt tránh ra.

“Cậu ít bà tám một chút đi!” Bình Thụ Bạch đứng lại mắng Trình Thành Ngữ.

Trình Thành Ngữ không ôm được người Bình Thụ Bạch, ngược lại ngã xuống đất.

“Học trưởng, anh tại sao lại trốn?” Trình Thành Ngữ quỳ rạp trên mặt đất, oán giận mắng học trưởng không lương tâm, cũng không chịu để cho hán ôm một cái, hôn một cái.

Hừ! Bình Thụ Bạch không để ý tới dáng vẻ đáng thương của Trình Thành Ngữ!

“Anh không trốn, chẳng để cho cậu ăn?” Hán không cần nha!

“Rõ ràng ngày hôm qua anh yêu cầu em, muốn em giúp anh thoải mái, hiện tại em đã giúp anh nhưng anh tạo sao có thể vô tình cự tuyệt em?”

“Không nên nói chuyện ngày hôm qua.” Tưởng tượng đến chuyện xảy ra ngày hôm qua, hán lớn mật yêu cầu giờ nghĩ đến mặt cũng đỏ lên.

“Mặt học trưởng đỏ rồi –” Trình Thành Ngữ thừa dịp Bình Thụ Bạch mặt đang đỏ, hần đột nhiên từ trên mặt đất nhảy lên, hai tay đưa ra, đem Bình Thụ Bạch ôm vào trong lòng, lại dùng lực hôn trên mặt Bình Thụ Bạch một cái.

“Học trưởng mặt đỏ , rất rất đáng yêu –”

“Không được nói anh đáng yêu!” Bình Thụ Bạch cúi đầu cảnh cáo Trình Thành Ngữ.

Trình Thành Ngữ không để ý tới hần, ôm Bình Thụ Bạch vào trong ngực, vẫn dao động, miệng còn cần nhả: “Thành Ngữ yêu nhất, yêu nhất học trưởng –”

Bình Thụ Bạch bị Trình Thành Ngữ cao hơn hần một cái đầu ôm, muốn tránh cũng tránh không được.

“Trình Thành Ngữ, cậu buông –”

“Anh để cho em ôm anh một cái thôi! Một chút là tốt rồi –”

“Cậu không nên tìm cơ hội trộm cắp.” Bình Thụ Bạch dùng sức vuốt ve cánh tay đang luồn vào áo sơ mi.

Bình Thụ Bạch tuy rằng cũng thích cảm giác tối hôm qua, nhưng mà vừa đến trời sáng, hần cảm thấy như chính mình dụ dỗ Trình Thành Ngữ.

“Học trưởng, anh là không phải không thích em chứ ?”

Nhìn thấy vẻ mặt Bình Thụ Bạch ngưng trọng, Trình Thành Ngữ cũng không dám trêu đùa .

“Anh không phải còn rất đau, cho nên mới chán ghét em?” Trình Thành Ngữ phải hỏi cẩn thận, lại quan sát sắc mặt của Bình Thụ Bạch.

“Thực xin lỗi! Ngày hôm qua em rất thô lỗ , cho nên mới dùng sức như vậy, nhưng mà – em còn nghĩ đến học trưởng!

21. Chương 21

“Học trưởng, người xem, người xem –” Trình Thành Ngữ kéo tay Bình Thụ Bạch đi đến hần bao lớn bao nhỏ hần mua trước đó, hần mở một bao ra đưa cho Bình Thụ Bạch xem.

Hần tìm tìm, mới tìm được một bình kem bôi trơn.

Trình Thành Ngữ đưa kem bôi trơn cho Bình Thụ Bạch. “Này! Cho anh .”

“Cho tôi ?!” Bình Thụ Bạch nhìn, sắc mặt lập tức phi biến. “Cậu cho tôi cái này làm gì nha?”

Trình Thành Ngữ tốt nhất giải thích rõ ràng cho hần. Nếu không hần tuyệt không để yên.

“Sau này lúc em làm, học trưởng có thể dùng cái này, sẽ không đau nha!” Trình Thành Ngữ nói xong ngay thơ, thẳng thắn mà trực tiếp, hoàn toàn không có lo lắng đến Bình Thụ Bạch nghe xong sẽ ngượng ngùng cỡ nào.

“Tôi không cần dùng đồ này.” Bình Thụ Bạch đem kem bôi trơn trả lại cho Trình Thành Ngữ.

“Vì sao không cần? Không có cái này, học trưởng sẽ rất đau nha!”

“Vì sao tôi mỗi lần đều bị cậu xâm phạm?” Bình Thụ Bạch lớn tiếng quát.

Hơn nữa ngày, Trình Thành Ngữ mới rốt cục nghe hiểu Bình Thụ Bạch nói gì.

“Thì ra học trưởng cũng muốn yêu em? Ai nha! Học trưởng sao không nói sớm! Em sẽ không để ý loại sự tình này .” Trình Thành Ngữ một chút cũng không để ý chính mình là nam sinh hay là làm nữ sinh. Dù sao chỉ cần có thể được học trưởng thích, được học trưởng ôm, có thể có được thân thể học trưởng, hần sẽ cảm thấy được chính mình rất hạnh phúc, rất hạnh phúc .

“Hôm nay em muốn tắm một chút.”

“Để làm chi?” Bình Thụ Bạch không hiểu Trình Thành Ngữ vì sao phải đặc biệt nhấn mạnh chuyện tắm rửa này.

“Bởi vì hôm nay là lần đầu tiên của em!” Hấn đương nhiên phải đặc biệt cẩn thận.

“Ai nói buổi tối hôm nay phải làm ?” Bình Thụ Bạch lại nhin không được mặt đỏ lên, Trình Thành Ngữ vì sao sắc như vậy a?

“A –” Trình Thành Ngữ thở hốc vì kinh ngạc, tròng lớn mắt nhìn Bình Thụ Bạch. “Nhưng mà em muốn làm!”

“Chúng ta hôm qua mới làm hai lần.”

“Mới hai lần.” Trình Thành Ngữ rất oán giận. “Em thích học trường thật lâu, thật lâu nha! Em nén dục vọng của mình một năm rồi nha.....”

“Gần một năm mà thôi.” Bình Thụ Bạch lập tức không nể mặt mũi sửa đúng Trình Thành Ngữ. Hừ! Tiểu tử này nghĩ hấn không giữ lời sao?

Hấn tiến vào Thánh Học cũng bắt quá mới mười tháng, mười tháng mà xem như một năm?

Căn bản là lừa quỷ thôi!

“Gần một năm cũng là thật lâu a –”

Bình Thụ Bạch thật muốn gỏ vào cái đầu đầy sắc tình của tiểu học đệ.

Quên đi! Hấn mặc kệ trong đầu Trình Thành Ngữ rốt cuộc chứa bao nhiêu phế liệu màu vàng!

Hấn muốn đi ăn cơm .

Bình Thụ Bạch đang muốn tránh ra.

Trình Thành Ngữ lại chạy nhanh giữ chặt tay Bình Thụ Bạch. “Học trường, anh chờ một chút! Em còn thứ này muốn cho anh xem nha –”

Trình Thành Ngữ kéo Bình Thụ Bạch lại, hấn hôm nay đi công ty bách hóa mua rất nhiều đồ.

Bình Thụ Bạch vừa thấy, liền bị dọa sắp ngất.

“Cậu mua nhiều đồ nữ về đây làm chi nha?” Nhà bọn họ lại không có con gái.

“Mua cho anh mặc nha!” Trình Thành Ngữ nói đương nhiên.

“Cho tôi mặc ! Tôi vì sao phải mặc đồ con gái?” Bình Thụ Bạch thiếu chút nữa nổi bão.

“Bởi vì hai chúng ta mới có thể đi xem chiếu bóng!” Trình Thành Ngữ nghiêm trang giải thích.

“Tôi không cần thay đồ con gái, cũng có thể đi xem phim với cậu.”

“Thật không?”

“Thật.”

“Nhưng mà lúc hẹn hò, em muốn tay trong tay với anh, còn muốn ôm thắt lưng của anh, càng muốn hôn nhẹ anh, ôm anh một cái nha!”

“Không được!” Bình Thụ Bạch nghe được Trình Thành Ngữ nói càng kinh ngạc, sợ tới mức hai chân xụi lơ .

“Vì sao không được? Người khác hẹn hò đều như vậy nha.” Hấn rất hâm mộ đó nha!

22. Chương 22

“Chúng ta không phải người khác, người ta là một nam một nữ, chúng ta còn lại là nam X nam nha.” Xã hội Đài Loan còn quá bảo thủ. Tình yêu người đồng tính tuy rằng đã dần dần được mọi người chấp nhận, nhưng ở rõ như ban ngày, hai nam nhân tay trong tay trước mặt mọi người vẫn rất khó nhìn.

Trình Thành Ngữ chính là biết điểm này, cho nên hắn mới đi mua đồ con gái nha! “Người ta chính là muốn hẹn hò với học trưởng.” Hắn không cần ở mãi trong nhà.

“Hẹn hò có thể, xem phim cũng được nhưng mà ôm một cái, hôn nhẹ, chúng ta có thể về nhà mới làm.” Bình Thụ Bạch bắt đầu dĩ dụ dỗ Trình Thành Ngữ.

Trình Thành Ngữ không chấp nhận chuyện nhượng bộ này! “Nhưng em nhịn không được làm sao bây giờ?”

“Em cũng hơn mười mấy tuổi rồi, phải đến lúc học khắc chế dục vọng chính mình.”

“Khắc chế không hôn anh, không ôm anh, em sẽ cố gắng! Nhưng mà ngay cả nắm tay cũng không được, như vậy không phải quá nghiêm khắc chứ.” Trình Thành Ngữ kháng nghị chính là điểm này.

“Em muốn hẹn hò, nhưng mà em cũng muốn nắm tay học trưởng, như vậy mới xem như cặp đôi đi hẹn hò! Em không cần lén lút.” Hắn không thuận theo, hắn không thuận theo nha nha!

“Em không thích lén lút, cũng không thể bắt anh giả làm nữ nha!” Nói giỡn! Hắn đường đường là nam tử hán đại trượng phu, giả trang thành nữ còn ra thể thống gì?

“Vì sao người giả trang thành nữ không phải là cậu?” Bình Thụ Bạch thật sự cảm thấy Trình Thành Ngữ rất ích kỷ.

“Em không phải ích kỷ.”

“Vậy sao?”

“Đó là bởi vì em cao hơn anh, đâu có đạo lý bạn gái cao hơn bạn trai?” Trình Thành Ngữ trong ý thức vẫn là nam tôn nữ ti.

Bình Thụ Bạch nghe xong quả tức chết rồi. “Thì ra cậu để ý những chuyện vụn vặt như thế.”

“Không phải, em không có.” Trình Thành Ngữ nhanh chóng phủ nhận.

“Không có mới là lạ!” Bình Thụ Bạch thở hổn hển nói, hoàn toàn không nghe Trình Thành Ngữ giải thích.

Trình Thành Ngữ thực sự phiền phức làm mặt hắn càng ngày càng đen, cuối cùng hắn đơn giản không giải thích. “Được rồi! Vậy để em giả làm con gái cũng được.” Trình Thành Ngữ đưa ra thỏa hiệp.

Bình Thụ Bạch có chút kinh ngạc quyết định của hắn.

“Bất quá, quần áo này đều mua size của anh—”

“Cho nên gì?” Bình Thụ Bạch khó hiểu hỏi.

“Cho nên em phải tái đến công ty bách hóa mua một ít trở về.” Trình Thành Ngữ kích động đi ra cửa.

Bình Thụ Bạch lúc này mới tin tưởng tất cả lời Trình Thành Ngữ nói đều là thật sự, không phải giả.

“Cậu chờ một chút—” Bình Thụ Bạch nói với Trình Thành Ngữ.

“Để làm gì?”

“Ừm—cậu có thể cởi nước xong rồi mới đi.”

“Không cần, tối hôm nay sẽ hẹn hò với anh.” Trình Thành Ngữ không cần đợi lát nữa nha! Hắn ở trước cửa mặc xong giày, rồi chạy đi.

Bình Thụ Bạch cũng chỉ có thể ngăn người nhìn bóng dáng Trình Thành Ngữ, cho tới bây giờ, hắn mới tin Trình Thành Ngữ thật sự không cố chấp mấy việc nhỏ. Thì ra Trình Thành Ngữ thật muốn hẹn hò với hắn,

cho nên mới mua đồ con gái này về. Thì ra Trình Thành Ngữ thích hần như vậy, cho dù là giả trang thành con gái, chọc Linh Linh, hần đều không oán.

Bởi vì mục đích Trình Thành Ngữ chỉ có một, đó là cậu ấy muốn hần – hơn nữa còn bất kể hậu quả chỉ cần hần.

Trong lòng Bình Thụ Bạch đột nhiên nảy lên, đó là một loại cảm giác thực cảm động.

Hần thề, về sau hần không bao giờ ... mắng Trình Thành Ngữ, hần nguyện ý tin tưởng Trình Thành Ngữ làm tất cả mọi việc đều vì thương hần.

.....

Trình Thành Ngữ lên hết kế hoạch cho cuộc hẹn hò sắp tới, hần phải cùng học trưởng lên núi Dương Minh ngắm hoa anh đào, còn muốn đi ngắm suối nước nóng, còn có, còn có..... Bình thường sau khi tan học trở về, hần còn muốn cùng học trưởng đi đánh cầu, vào phòng tập thể thao, dù sao chỉ cần là hai người có thể cùng nhau, hần chuyện gì cũng làm được nha.

Trình Thành Ngữ vì kế hoạch của mình cảm thấy vui.

Bình Thụ Bạch nhìn thấy Trình Thành Ngữ mua nhiều quần áo ình, hần nhanh chóng “GẦM” lên.

“Cậu mua nhiều quần áo như vậy làm gì?” Bình Thụ Bạch cầm một bộ lên xem, trời ạ! “Đây là cái gì?”

Trình Thành Ngữ liếc mắt một cái, cười trả lời nói: “Đây là bộ dành đánh Tennis!”

Trên thực tế, Trình Thành Ngữ thích nhất là bộ này . “Học trưởng, em đã mua đầy đủ! Anh xem, đây là vợt bóng bàn, đây là cầu.”

Trình Thành Ngữ vừa lấy vợt bóng bàn ra, lại mặc một bộ áo ngắn, váy ngắn.

Sau đó hần cầm vợt bóng bàn vun vài cái, làm chiếc váy ngắn ngùn bay lên, dáng vẻ kia giống như cô gái xinh đẹp dưới ánh mặt trời, đang sinh động hoạt bát, Bình Thụ Bạch nhìn đến choáng váng.

“Cậu ...cậu tại sao mặc thành như vậy?” Giết hần đi!

“Tại sao à?” Trình Thành Ngữ nghe không hiểu học trưởng tại sao hỏi hần như vậy, hần một vừa cúi đầu trả lời, vừa lấy ra một búi tóc giả đeo lên.

“Tóc giả!” Bình Thụ Bạch vừa thấy lập tức phát ra tiếng quỷ kêu: “Cậu tại sao còn mua tóc giả?”

“Bởi vì dáng người của em phải để tóc thật dài a!” Trình Thành Ngữ nói.

“Tại sao tóc của cậu phải thật dài?” Không cần a!

“Bởi vì tóc dài em mới cột tóc lên được!” Trình Thành Ngữ đem mái tóc đen nhánh đội lên, còn dùng chiếc vòng thật đáng yêu mới mua về cột lên, đem tóc dài buộc thành đuôi ngựa.

Như vậy, hần nhìn càng giống con gái !

Bình Thụ Bạch quả thực không thể nhận ra Trình Thành Ngữ xuất hiện ở trước mắt hần như vậy.

“Thành Ngữ, chẳng lẽ cậu?” Ông trời na! Ngàn vạn lần đừng để cho hần trả lời là phải

“Em không có!” Hần làm sao biến thái như vậy?

“Không có?! Không có tại sao cậu lại giả dạng như thế?”

23. Chương 23

“Bởi vì em muốn hẹn hò với học trưởng nha! Em nghĩ nếu học trưởng không muốn giả thành nữ , vậy thì để em giả.” Nếu núi không chuyển đường đành chuyển thôi? Tiều! Hấn giả thành con gái cũng rất đẹp nha!

Trình Thành Ngữ đứng ở trước gương tạo thư thế, nháy mắt, Bình Thụ Bạch nhìn thấy lập tức nổi da gà.“Cậu muốn giả nữ đi hẹn hò, anh không có ý kiến nữa! Nhưng mà chúng ta đi hẹn hò, cậu mua đồ tennis làm gì?”

“Bởi vì đồ tennis rất đẹp a!” Khi TV phát sóng trận đấu, tuyển thủ tennis mặc váy ngắn mê người, chạy ngược xuôi, váy sẽ theo gió bay lên, thật sự là đẹp ngây người.

“Làm sao đẹp?” Bình Thụ Bạch khinh thường liếc mắt một cái, chỉ thấy váy tennis này quá ngắn. “Váy ngắn để ỉnh dễ chạy, khi chạy mép váy sẽ bay lên——”

“Lúc váy bay lên cao thì rất đẹp!”

“Chính là thấy mông!” Hấn hội lo lắng làm lộ da!

“Dọa học trưởng còn nói mông của cậu !” Trình Thành Ngữ lập tức dùng một ngón tay chỉ trở trước mặt Bình Thụ Bạch, nói Bình Thụ Bạch lại phạm quy .

“Cậu đừng quản anh nói cái gì, cậu nên chú ý chính là dáng vẻ của mình.” Bình Thụ Bạch mắt hứng vạch trọng điểm trong lời nói của hấn.

“Dáng vẻ của em làm sao nha?” Trình Thành Ngữ hoàn toàn không nhìn ra hấn có chỗ nào không đúng. Hấn nhìn trước nhìn sau, nhìn trái nhìn phải, đều cảm thấy được chính mình thật sự là nhất biểu nhân tài.

“Cậu mặc đồ tennis này chạy tới chạy lui, váy bay tới bay lui , lộ cảnh xuân ra ngoài!” Nói đi nói lại hấn đang lo lắng nhất là điểm này.

“Cảnh xuân tiết ra ngoài đâu có gì, dù sao em cũng không phải là con gái.” Hấn là đàn ông nha! Mông cho người nhìn một chút cũng chẳng có gì.

Không được! Trong lòng Bình Thụ Bạch biết hấn không thể để cho Trình Thành Ngữ tiếp tục như vậy. Nếu còn như vậy chỉ sợ hấn giả nữ riết rồi nghiện, sau đó chỉ sợ Trình Thành Ngữ sẽ đi Thailand để chuyển đổi giới tính .

“Thành Ngữ,anh quyết định , vẫn là để anh giả nữ đi hẹn hò với cậu.” Hấn thỏa hiệp .

“Thật sao! Học trưởng, anh thật sự đồng ý sao sao?”

“Đúng vậy, anh đồng ý.” Bình Thụ Bạch vì cứu thân nam nhi của Trình Thành Ngữ, hấn cam tâm tình nguyện xuống biển, giả làm con gái a.

Mà Bình Thụ Bạch lại đột nhiên nghĩ đến một việc khác:“Thành Ngữ.”

“Gì cơ?”

“Anh nghe nói cậu từ chối làm đại biểu hội học sinh?”

“Đúng vậy!” Trình Thành Ngữ lập tức gật đầu thừa nhận.

“Vì sao phải từ chối?” Trình Thành Ngữ là đại biểu duy nhất năm nhất, đó là điều vinh quang nha! Hấn vì sao không làm ?

“Bởi vì phải ở lại sau giờ tan học để họp.” Trình Thành Ngữ đưa ra trọng điểm hấn bắt mẫn.

“Thì thế nào?” Chuyện họp để thảo luận ý kiến là đương nhiên nha?

“Em sẽ không thể hẹn hò với anh nha!” Đây là chuyện hấn để ý nhất.

“Họp đâu có chiếm nhiều thời gian.”

“Thật lâu đó!” Cho nên hấn mới cự tuyệt tham gia!

24. Chương 24

“ Bao lâu?”

“ Hai tiếng.”

“ Có hai tiếng à!” Bình Thụ Bạch khinh thường mở miệng, lập tức đem sự tình giải thích cho Trình Thành Ngữ nghe.

Bình Thụ Bạch nói tỉ mỉ: “ Mới hai tiếng mà cậu sợ? Anh đây hỏi cậu, chúng ta một ngày ở trong trường học tám tiếng. Trong tám tiếng này anh và cậu không cùng lớp cũng không cùng tầng, vậy cậu tại sao có thể chịu được?”

Trình Thành Ngữ không ngừng gật đầu, ở trong lòng tán thành nói: Đúng rồi! Hắn tại sao có thể chịu được nha?

Bình Thụ Bạch thấy Trình Thành Ngữ đồng ý, hần lại càng nói thêm. “ Còn nữa một năm sau, anh sẽ tốt nghiệp, đến lúc đó hai chúng ta không chỉ bắt đồng ban, bắt đồng tầng trệt, cậu nói xem, đến lúc đó cậu làm sao nha?”

Đúng rồi! Nếu thực tới lúc đó, hần nên làm gì? Trình Thành Ngữ dần dần ý thức nguy cơ.

Cuối cùng, hần quyết định –

“ Em muốn học vượt cấp.”

“ Cái gì?” Bình Thụ Bạch nghĩ hần nghe lầm. “ Thành Ngữ, cậu xác định cậu muốn học vượt cấp, chứ không phải đồng ý làm đại biểu hội học sinh sao?” Tại sao suy nghĩ của cả hai hoàn toàn khác nhau nha?

“ Không, không phải không từ chối, mà là xác định vững chắc phải từ chối. Bởi vì từ hôm nay trở đi, em muốn đọc nhiều sách, em nhất định phải học cùng ban với học trưởng, như vậy một ngày hai mươi bốn giờ chúng ta có thể ở cạnh nhau.” A ~~, thật tốt quá, Trình Thành Ngữ chỉ cảm thấy đây thật là một cách tốt.

Mà Bình Thụ Bạch sắp điên rồi.

Trời ơi! Việc này tại sao lại biến thành như thế a?

Hần rõ ràng là muốn khuyên Trình Thành Ngữ đừng từ chối làm đại biểu hội học sinh, cuối cùng tại sao biến thành quyết định phải học vượt cấp a?

Bình Thụ Bạch lập tức chỉ cảm thấy đau đầu, hần quyết định không cần nói với kẻ điên Trình Thành Ngữ này. Hần chỉ hy vọng có một ngày làm Trình Thành Ngữ giảm bớt tình yêu cuồng nhiệt với hần, sẽ không đánh hần chắc như vậy a.

Hy vọng – Bình Thụ Bạch thật sự hy vọng có ngày như vậy!

???

Ba Trình Thành Ngữ và mẹ Bình Thụ Bạch thật sự rất lo lắng hai người con trai trong nhà kia nhìn không thuận mắt, rất sợ hai người bọn họ không hợp lời mà dẫn đến đánh nhau, cho nên kết thúc tuần trăng mật hai người trở về Đài Loan trước một tuần.

Bọn họ nghĩ đến Bình Thụ Bạch thường ngày chán ghét Trình Thành Ngữ như vậy, không đến nửa tháng, hai người bọn họ nhất định sẽ chém giết, xử lý không tốt có thể dẫn đến chết người!

Không nghĩ tới..... Không nghĩ tới hai người bọn họ không chỉ có không vừa mắt, hai người bọn họ còn biểu hiện ra một bộ tương thân tương ái, hơn nữa – là vô cùng Khó khăn chia lìa nha?!

Trình Tĩnh Bác và Đỗ Mẫn Chi khó có thể tin hình ảnh không thể tin trước mắt!

Đó là hai đứa con của bọn họ sao?!

Xem mặt nghiêng của bọn họ, đích thật là rất giống nha! Nhưng mà..... Nhưng mà..... Hai người bọn họ không phải là nam sao? Vậy,vậy..... Hai người nam làm sao có thể ôm hôn nha?

Cứu cứu cứu

~Khi hai vợ chồng đi hưởng tuần trăng mật, rồi cuộc đã xảy ra chuyện tình gì nha?!

“A –” Đỗ Mẫn Chi đầu tiên hồi phục thần chí, nhưng tinh thần của bà vừa mới hồi phục, bà liền không ngừng kinh thanh thét chói tai, giống như thấy được chuyện vô cùng kinh khủng.

“Thần Linh ơi! Trời ơi! Đất ơi, đây thật sự là chuyện rất xấu hổ,rất kỳ cục,rất mất mặt a , hai con rất cuộc đang làm gì nha?”

Trình Tinh Bác cũng ngăn không được tức giận lớn tiếng quát hỏi hai người.

Hắn sống đến từng tuổi này, hoàn toàn không nghĩ tới hôm nay lại thấy sự kiện siêu cấp sét đánh! May là trái tim hắn khỏe, nếu không hắn thật sự ngất tại chỗ.

Bình Thụ Bạch và Trình Thành Ngữ nghe được giọng nói cha mẹ, cả hai quay đầu lại.

Bọn họ không nghĩ tới hai “ông bà” sẽ trở về trước thời gian, hơn nữa, còn để cho bọn họ thấy hai người chơi trò hôn nhe—

Bình Thụ Bạch và Trình Thành Ngữ lập tức á khẩu không trả lời được, nhưng vì không không muốn hù dọa hai ông bà cụ,Bình Thụ Bạch lo lắng nghĩ muốn đẩy Trình Thành Ngữ đang dính ở trên người mình ra.

Nhưng Trình Thành Ngữ không nghe theo, còn ôm chặt tay Bình Thụ Bạch.

“Thành Ngữ.....” Bình Thụ Bạch chỉ có thể thử cầu hắn, muốn Thành Ngữ buông hắn ra.

Nhưng Trình Thành Ngữ không thuận theo, hơn nữa còn cho là hợp tình hợp lý!

Trình Thành Ngữ nói: “Dù sao bọn họ đã nhìn thấy, hiện tại mới sửa chữa cũng không còn kịp nha!” Cho nên hắn quyết định không làm đà điều trốn tránh sự thật, hắn phải dũng cảm đối mặt sự thật.

Trình Thành Ngữ giống như nghĩa sĩ, hắn dứt khoát ưỡn ngực, thản nhiên nói cho ba hắn nghe, “Con và học trưởng đang yêu nhau .”

Trình Thành Ngữ lại sợ ba hắn không tin, lại đem Bình Thụ Bạch ôm chặt hơn nữa.

Mặt Trình Tinh Bác tái mét.

“Con, con, con!”Những câu nói của Trình Tinh Bác dường như nghẹn ngay cổ họng ,một câu đầy đủ cũng nói không ra.

“Chúng con thật tâm yêu nhau .” Trình Thành Ngữ vội vàng muốn giải thích rõ ràng cho cha hắn.

Trình Tinh Bác vội muốn chết. “Hai người các con đều là nam Các con rất cuộc có biết hay không?”

“Ba ba, ba khoan nói, chúng ta làm đều đã làm ! Đương nhiên biết hai người chúng con là nam !” Trình Thành Ngữ không thay đổi khẩu khí của mình, ăn ngay nói thật.

“Thành Ngữ –” Bình Thụ Bạch rất sợ Trình Thành Ngữ nói chuyện thẳng thắn, sợ thật sự hù chết mẹ và chú Trình nha.

Quả nhiên, mẹ hắn vừa nghe đến Trình Thành Ngữ nói bọn họ hai người cái gì cần làm đều đã làm, sắc mặt lập tức hồng giống như tôm luộc, ngay cả đôi môi giống như hơi run rẩy.

“Thụ Bạch, lại đây –” Đỗ Mẫn Chi tựa hồ muốn đem đứa bảo vệ dưới tay mình, không cho tiểu yêu nghiệt nhà họ Trình kia làm hư đứa con bảo bối của bà.

Nhưng Trình Thành Ngữ lại liều mạng ôm Bình Thụ Bạch, không cho Bình Thụ Bạch đi.

“Học trưởng đừng đi .” Trình Thành Ngữ như là biểu thị công khai chủ quyền sở hữu, gắt gao ôm Bình Thụ Bạch. “Học trưởng là của con, các người ai cũng đừng nghĩ cướp anh ấy đi!” Hắn nhấn mạnh từng câu từng chữ.

Đỗ Mẫn Chi căn bản không để ý tới Trình Thành Ngữ, bà chỉ đỏ mặt giống như có đầy bụng tâm sự kè tai nói nhỏ. Bình Thụ Bạch nhất thời cảm thấy khó xử, hần không muốn tổn thương mẹ hần, không muốn nhìn đến mẹ lo lắng cho hần. Thứ hai, hần lại thực cảm động Trình Thành Ngữ nguyện ý vì tình đoạn cảm này đánh mất tất cả.

A! Hần làm sao có thể ngay thời điểm quan trọng ruồng bỏ Trình Thành Ngữ nha?

Bình Thụ Bạch lập tức ra quyết định, hần lựa chọn ở bên người Trình Thành Ngữ. “Mẹ, con thật sự thích Thành Ngữ.”

25. Chương 25

Trình Thành Ngữ vừa nghe, cảm động đến thiếu chút nữa chảy nước mắt, nước mũi –

A ~~ quyết định của học trưởng làm cho hần cảm thấy rất cảm động nha! “Học trưởng, em thật sự rất yêu anh, rất yêu rất yêu, em chỉ biết lòng của học trưởng hướng về em, học trưởng, cả đời này chúng ta đều phải ở cùng một chỗ!” Trình Thành Ngữ không nói hai lời ôm chặt Bình Thụ Bạch.

Thấy một màn như vậy, Trình Tĩnh Bác bắt đầu nhìn sang hướng Đỗ Mẫn Chi. Nếu đã như vậy, kia – “A – được rồi! Vậy..... Nói cho hai xú tiểu tử nghe đi!” Có một số việc, hai vợ chồng bọn họ phải đối mặt, bọn họ cũng sẽ không trốn tránh .

“Um ~~ vậy nói đi!” Đỗ Mẫn Chi cũng nháy mắt mấy cái, trên mặt đỏ bừng tựa hồ có ý cười.

Về mặt của Trình Tĩnh Bác và Đỗ Mẫn Chi có chút kỳ quái, giống như ẩn chứa nội tình –

“Mẹ!” Bình Thụ Bạch còn tưởng rằng mẹ hần bởi vì tin tức động trời này mà không chế không được muốn diễn xuất “Phong nữ thập bát niên”! Mẹ ơi! Không thể nha?

“Ba!” Trình Thành Ngữ lại cảm thấy thái độ ba hần như có ẩn tình, “Ba ra chiêu đi!”

Bởi vì hần và ba hần đều gian trá!

“Hắc hắc hắc!” Dáng vẻ Trình Tĩnh Bác như người làm sai chuyện! “Lại bị con nhìn ra.” Hần đích thật là có ý đồ khác. Hai cha con nhà họ Trình như đang chơi trò gián điệp, Bình Thụ Bạch lại không hiểu đầu đuôi, hần hỏi: “Các người rốt cuộc đang nói gì nha?” Tại sao hần nghe không có hiểu?

“Được rồi!” Đỗ Mẫn Chi rốt cục quyết định hợp kim có vàng , “Thật ra..... mẹ và chú Trình của con..... đối với chuyện nam nam có chút nghiên cứu!”

Nghiên cứu nam luyện nam!

Bình Thụ Bạch và Trình Thành Ngữ sợ tới mức thiếu chút nữa té ghế.

“Hai người rốt cuộc thấy tò mò cái gì?” Trình Thành Ngữ có thể đối mặt sự thật, mở miệng hỏi trực tiếp.

“Đó là cái kia, cái kia..... Hắc hắc hắc! Chính là cái kia..... Cái kia!” Đỗ Mẫn Chi thực xấu hổ nói không ra lời.

“Chính là cái gì?” Trình Thành Ngữ nghe không hiểu!

Sau khi biết hai người muốn hỏi cái gì.

Trình Thành Ngữ cười một tiếng, nói: “Thôi đi! Muốn biết phát triển thể nào, thì chờ đến khi phát triển rồi nói.” Nói xong, Trình Thành Ngữ đã muốn lật lòng bàn chân, kéo Bình Thụ Bạch chạy trốn không thấy bóng dáng .

Cái gì? Ngày mai!

“Điều này sao có thể!!” Đỗ Mẫn Chi lớn tiếng kháng nghị.

Nhưng Bình Thụ Bạch và Trình Thành Ngữ căn bản không để ý tới mẹ hai người bọn họ cứ chạy đi.

Mà Đỗ Mẫn Chi cũng không chịu, bà quyết định phải nghiên cứu, với lại muốn nghe đủ một lần. “Đi! Chúng ta đuổi theo hai xú tiểu tử kia.”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tinh-nhan-de-de>